

Dosarul nr. 1a-1685/21
Ciocana
1-18144074-02-1a-05082021

Judecătoria Chişinău, sediul
Judecător: Igor Baţalai

DECIZIE
În numele Legii
/dispozitiv/

08 iunie 2023
Chişinău

mun.

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componenţa:

Preşedintele şedinţei, Judecătorul

Igor Mânăscuţă

Judecătorii:

Oxana Robu şi Boris Talpă

Grefier:

Sergiu Nazarenco, Iulia Crivuşin, Iana

Marcu,

Vasile Cibotaru, Victoria Bulgac

Cu participarea:

Procurorul:

Cătălin Scutelnic

Avocatului:

Teodor Guţu

Inculpatului:

Vladimir Stînca

Inculpatei:

Irina Stînca

Au examinat în şedinţă publică în ordine de apel, apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatei Stînca Irina, apelul avocatului Gafton Mihai în interesele inculpatului Stînca Vladimir, apelul avocatului Guţu Teodor în interesele inculpaţilor Stînca Vladimir şi Stînca Irina şi apelul suplimentar al avocatului Victor Bantîş în interesele inculpaţilor Stînca Vladimir şi Stînca Irina, declarate împotriva sentinţei Judecătorei Chişinău, sediul Ciocana din 29.11.2019, în cauza penală întru acuzarea lui:

Stînca Vladimir *****, născut la data de *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în *****, cetăţean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, pensionar, fără persoane la întreţinere, nu a comunicat date despre dezabilităţi, fără distincţii de stat, titluri speciale şi grade de calificare, posedă limba de stat, fără antecedente penale, s-a aflat în stare de reţinere şi arestare la domiciliu din data de 07.07.2017 pînă la 06.08.2017,-

înviniuit de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 27, art. 190 alin.(5) şi art. 361 alin. (2), lit. b) CP.

Stînca Irina *****, născută la data de *****, IDNP *****, originară din *****, domiciliată în *****, cetăţeană al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorită, pensionară, fără persoane la întreţinere, *****, fără distincţii de stat,

titluri speciale și grade de calificare, posedă limba de stat, nu s-a aflat în stare arest, fără antecedente penale,-

învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 190 alin.(5) și art. 361 alin. (2), lit. b) CP.

În conformitate cu art. 415 alin.(1), pct.1), lit.c) și pct. 2), art.art. 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca depus peste termen apelul suplimentar al avocatului Victor Bantîș în interesele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina.

Admite din alte motive apelurile avocatului Guțu Teodor în interesele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina, apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatei Stînca Irina și apelul avocatului Gafton Mihai în interesele inculpatului Stînca Vladimir, casează total sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana din 29.11.2019, privindu-i pe Stînca Vladimir și Stînca Irina și pronunță în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Pe Stînca Vladimir și Stînca Irina învinuiți în comiterea infracțiunii prevăzute de art.27, 190 alin. (5) Cod penal a-i achita în baza art. 390 alin.(1), pct.3) Cod procedură penală, deoarece fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

Pe Stînca Vladimir ***** a-l recunoaște vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod Penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală.

Pe Stînca Irina ***** a o recunoaște vinovată de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit.b) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul intervenirii prescripției de tragere la răspundere penală.

Corpurile delictive și anume procura nr.10509 (în original) din 06.06.2017, copiile autentificate a buletinului de identitate eliberat pe numele cet. *****, copia procurii autentificată nr.244 din 15.01.2014, precum și copiile autentificate din registrul notarului din luna ianuarie 2014 pe 05 file și din luna decembrie 2016 pe 05 file, în baza art.162 alin.(1) pct.5) Cod procedură penală se vor păstra la materialele cauzei penale.

Decizia este executorie de la adoptare, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiție a Republicii Moldova, în termen de 30 de zile, din momentul pronunțării deciziei integrale.

Decizia motivată va fi pronunțată în ședință publică la 19 iulie 2023, ora 14.00.

Președintele ședinței, judecătorul
Mânăscuță

Igor

Judecătorii:

Oxana Robu

Boris Talpă

Dosarul nr. 1a-1685/21
Ciocana
1-18144074-02-1a-05082021

Judecătoria Chişinău, sediul
Judecător: Igor Baţalai

DECIZIE
În numele Legii

08 iunie 2023

mun. Chişinău

Colegiul penal al Curţii de Apel Chişinău, în componenţa:

Preşedintele şedinţei, Judecătorul
Judecătorii:
Grefier:
Marcu,

Igor Mânăscuţă
Oxana Robu şi Boris Talpă
Sergiu Nazarenco, Iulia Crivuşin, Iana

Vasile Cibotaru, Victoria Bulgac

Cu participarea:

Procurorului:

Cătălin Scutelnic

Avocatului:

Teodor Guţu

Inculpatului:

Vladimir Stînca

Inculpatei:

Irina Stînca

Au examinat în şedinţă publică în ordine de apel, apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatei Stînca Irina, apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatului Stînca Vladimir, apelul avocatului Guţu Teodor în interesele inculpaţilor Stînca Vladimir şi Stînca Irina şi apelul suplimentar al avocatului Victor Bantîş în interesele inculpaţilor Stînca Vladimir şi Stînca Irina, declarate împotriva sentinţei Judecătoriei Chişinău, sediul Ciocana din 29.11.2019, în cauza penală întru acuzarea lui:

Stînca Vladimir *****, născut la data de *****, IDNP *****, originar din *****, domiciliat în *****, cetăţean al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorit, pensionar, fără persoane la întreţinere, nu a comunicat date despre dezabilităţi, fără distincţii de stat, titluri speciale şi grade de calificare, posedă limba de stat, fără antecedente penale, s-a aflat în stare de reţinere şi arestare la domiciliu din data de 07.07.2017 pînă la 06.08.2017,-

învinuit de comiterea infracţiunilor prevăzute de art. 27, art. 190 alin.(5) şi art. 361 alin. (2), lit. b) CP.

Stînca Irina *****, născută la data de *****, IDNP *****, originară din *****, domiciliată în *****, cetăţeană al Republicii Moldova, studii superioare, căsătorită, pensionară, fără persoane la întreţinere, *****, fără distincţii de stat, titluri speciale şi grade de calificare, posedă limba de stat, nu s-a aflat în stare arest, fără antecedente penale,-

învinuită de comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 190 alin.(5) și art. 361 alin. (2), lit. b) CP.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

Judecarea cauzei penale în prima instanță de la: 12.09.2018 – 29.11.2019;

Judecarea apelului la Curtea de Apel Chișinău: 31.01.2020 – 08.10.2020;

Judecarea recursului la Curtea Supremă de Justiție: 05.01.2021 – 21.06.2021.

Rejudecare apelului la Curtea de Apel Chișinău: 05.08.2021 – 08.06.2023.

Procedura citării a fost legal executată

Asupra apelurilor înaintate de către avocatul Gafton Mihail în interesele inculpatei Stînca Irina, apelul avocatului Gafton Mihai în interesele inculpatului Stînca Vladimir, apelul avocatului Guțu Teodor în interesele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina și apelul suplimentar al avocatului Victor Bantîș în interesele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina, declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 29.11.2019, în baza materialelor din dosar și argumentelor invocate în ședința de judecată, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău,-

C O N S T A T Ă :

1. *Prin sentința Judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, din 29 noiembrie 2019, Stînca Vladimir ***** a fost recunoscut vinovat și condamnat pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la:*

- art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 4 (patru) luni, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea mijloacelor bănești sau bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani;

- art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor lui Stînca Vladimir ***** i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 9 (nouă) ani, cu executare în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea mijloacelor bănești sau bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

*Prin aceeași sentință, Stînca Irina ***** a fost recunoscută vinovată și condamnată pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la:*

- art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 2 (două) luni, cu executare în penitenciar pentru femeii de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea mijloacelor bănești sau bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani;

- art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă în formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani, cu executare în penitenciar pentru femeii de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor lui Stînca Irina ***** i s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 (opt) ani și 6 (șase) luni, cu executare în penitenciar pentru femeii de tip închis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții de răspundere sau de a exercita o anumită activitate privind gestionarea mijloacelor bănești sau bunurilor materiale pe un termen de 3 (trei) ani.

Tot prin sentința vizată, instanța de fond a dispus ca corpurile delictive: procura nr. 10509 (în original) din 06.06.2017; copiile autentificate a buletinului de identitate eliberat pe numele lui *****; copia procurii autentificată nr.244 din 15.01.2014; copiile autentificate din registrul notarului din luna ianuarie 2014 pe 05 file și din luna decembrie 2016 pe 05 file, în conformitate cu prevederile art. 162 alin. (1), pct. 5) CPP al RM, să fie păstrate la materialele cauzei penale.

2. *Pentru a pronunța sentința adoptată, prima instanță, în fapt, a constatat că Vladimir Stînca, acționând intenționat și de comun acord și împreună cu soția sa, Irina Stînca, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scopul confecționării, deținerii și folosirii unui document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, cunoscând cu certitudine că sora sa, ***** nu se află în Republica Moldova și profitând de faptul asemănării fizice a soției sale cu aceasta, la 06.06.2017 s-a prezentat la biroul notarului ***** , amplasat pe ***** din mun. Chișinău, unde, invocând date false precum că soția sa este cet. ***** , prezentând în acest sens pașaportul acesteia, a obținut perfectarea procurii nr. 10509, potrivit căreia el, Vladimir Stînca, a fost împuternicit să efectueze orice tranzacții bancare ce vizează conturile bancare deschise pe numele surorii sale ***** .*

Tot el, Vladimir Stînca acționând de comun acord și împreună cu soția sa Irina Stînca, continuându-și acțiunile sale criminale, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii substanțiale ale obiectului, actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în

proporții deosebit de mari, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scop cupidant, la 06.06.2017 a prezentat procura nr. 10509, despre care știa cu certitudine că a fost obținută ilegal prin prezentarea datelor de identitate false notarului ***** la filiala BC „Moldinconbank”, situată pe bd. Mircea cel Bătrân 1, mun. Chișinău, intenționând să sustragă de pe contul bancar ale cet. ***** a sumei de 1 mln. 250 mii lei, acțiuni care însă nu au fost realizate din motive independente de voința lor, datorită vigilenței angajaților băncii.

Prin acțiunile sale intenționate, Vladimir Stînca și Irina Stînca au săvârșit infracțiunile prevăzute la art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, adică confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două persoane* și art. art. 27, 190 alin. (5) Cod penal, *tentativa de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul.*

Ulterior, pe parcursul examinării cauzei penale în instanța de judecată, dispoziția alin. (5) al art. 190 Cod penal s-a modificat prin Legea nr. 179 din 26.07.2018 (intrată în vigoare la 17.08.2018), iar faptele prejudiciabile au fost încadrate în noua redacție. Astfel, acțiunile ilegale intenționate ale lui Vladimir Stînca și Irina Stînca s-au exprimat prin tentativa de escrocherie, adică *tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroarea a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii substanțiale ale obiectului, actului juridic nul sau anulabil, săvârșită de două persoane, cu intenții de cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, acțiuni care nu au fost duse până la capăt, din cauze independente de voința făptuitorilor și acestea nu și-a produs efectul urmărit.*

3. Nefiind de acord cu sentința pronunțată, împotriva acesteia a declarat apel avocatul Guțu Teodor în numele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Stînca Vladimir și Stînca Irina să fie achitați, din motivul lipsei faptului infracțiunilor prevăzute la art. 27, art. 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal.

În vederea susținerii apelului declarat, partea apărării a explicat că prin procura nr. 723 din 31.05.2018, eliberată de către Ambasada Republicii Moldova în Federația Rusă inculpatul Stînca Vladimir a fost împuternicit de către ***** să reprezinte interesele acesteia în fața oricărei bănci comerciale din Republica Moldova, în vederea gestionării oricărui tip de cont bancar, având dreptul de

deschidere, administrare, închidere, plasare numerar, retragere numerar (inclusiv dobânzi), efectuarea sau recepționarea transferurilor bănești, recepționare a cardurilor bancare și pin-codului, solicitare a oricăror informații cu privire la conturile deținute, contractarea oricăror servicii de bancă la distanță.

La fel, s-a invocat faptul că instanța nu a luat în calcul nici declarația ***** din aceeași dată, cu nr. 724 depusă la Ambasada Republicii Moldova în Federația Rusă, pentru Judecătoria Chișinău, sediul Ciocana, în care aceasta a declarat că, pe parcursul a 17 ani de afare în Federația Rusă, gestionarea conturilor bancare din Republica Moldova, deschise pe numele său a fost efectuată de fratele ei Stînca Vladimir. La data de 06.06.2017, ***** a revenit în Republica Moldova, în vederea perfectării unei noi procuri de gestionare a conturilor bancare, drept consecință a expirării actului anterior. Din motive de sănătate, aceasta s-a reîntors în Federația Rusă pentru prelungirea tratamentului prescris, pe care îl continuă și la moment, fapt ce condiționează deplasarea ei în Republica Moldova pentru a participa la procesele de judecată.

Prima instanță nu s-a expus în nici un mod asupra procurii nr. 723 și a declarației nr. 724 din 31.05.2018, cât și a ordonanței procurorului în Procuratura mun. Chișinău Pavel Roibu din 19.04.2019, prin care a fost clasat procesul penal în cauza penală nr. 2019480055 în privința lui Stînca Vladimir, pe motiv că nu există faptul infracțiunii, care a fost pornită pentru aceleași fapte și în baza aceluiași temeiuri de drept, care au stat la baza cauzei penale nr. 2017480881.

4. *Legalitatea sentinței a fost contestată cu apel și de către avocatul Bantîș Victor în numele inculpaților Stînca Vladimir *** și Stînca Irina ********, care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul Stînca Vladimir și Stînca Irina învinuiți pentru comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 27, art. 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal, să fie achitați.

În susținerea apelului depus, apărătorul a relevat că, organul de urmărire penală și prima instanță nu a citat-o și nu a audiat-o pe ***** asupra circumstanțelor cauzei și până în prezent nu există vreo cerere scrisă din partea acesteia că i-au fost încălcate careva drepturi de către inculpați. Prima instanță menționează că audierea ***** nu a avut loc din cauza că inculpații nu au întreprins măsuri pentru aceasta. Însă, Stînca Vladimir și Stînca Irina au comunicat că ***** din cauza problemelor de sănătate la momentul examinării cauzei nu se putea prezenta în fața instanței. Mai mult ca atât, a fost cert stabilit de organul de urmărire penală că ***** se află în orașul Moscova din Federația Rusă, însă organul de urmărire penală cât și prima instanță nu au dispus o comisie rogatorie conform art. 536 Cod de procedură penală, or această acțiune ar exclude orice neclarități pe cazul dat.

De asemenea, a indicat că a fost greșit recunoscută în calitate de parte

vătămată a BC „Moldinconbank” SA, căreia nu i-a fost adus niciun prejudiciu și care nu este titulara mijloacelor bănești, care ar fi urmărite de inculpați prin acțiunile incriminate de către acuzatorul de stat.

5. ***Împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29.11.2019, a înaintat apel avocatul Gafton Mihai în numele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina***, care a solicitat casarea sentinței, cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care ambii inculpați să fie achitați de sub învinuirea înaintată, din motiv că nu sânt întrunite elementele infracțiunilor incriminate.

6. ***Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020*** au fost admise apelurile declarate, casată total sentința și pronunțată o hotărâre nouă potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Pe Stînca Vladimir și Stînca Irina învinuiți în comiterea infracțiunilor prevăzute la art. 27, 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal, a-i achita în baza art. 390 alin. (1) pct. 3) Cod de procedură penală, pe motiv că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii.

7. Legalitatea și temeinicia deciziei instanței de apel a fost contestată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, care invocând temei pentru recurs prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, a solicitat casarea acesteia, cu menținerea sentinței pronunțată de prima instanță.

8. ***Prin Decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 21.06.2021*** s-a admis recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Radu Sîli, s-a casat total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 08 octombrie 2020, în cauza penală în privința lui Stînca Irina ***** și Stînca Vladimir ***** și s-a dispus rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

9. ***Procedura citării legale a fost executată.***

În ședința instanței de apel apărătorul inculpaților Stînca Irina și Stînca Vladimir, avocatul, Guțu Teodor, a susținut apelurile declarate în interesele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina, la fel și apelul declarat de avocatul Mihai Gafton în interesele inculpatei Stînca Irina, cât și a avocatului Bantîș Victor în interesele inculpatei Stînca Irina. Consideră apelurile declarate întemeiate și solicită să fie admise, cu casarea sentinței Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 noiembrie 2019. Chiar de la etapa pornirii urmăririi penale s-au admis mai multe erori, inculpații stau pe poziția că acest dosar a fost pornit la comandă și nu s-a demonstrat nici la etapa urmăririi penale și nici în instanța de fond vinovăția acestora în comiterea celor incriminate.

Organul de urmărire penală nu a clarificat cine este parte vătămată în cauza dată și a recunoscut banca ca parte vătămată, ceea ce este eronat, deoarece banca

nu este proprietarul acelor bani, care erau la cont gestionați de inculpați și în prezent.

Alt moment este că nu sa stabilit cine a prezentat procura presupus falsă din 6 iunie 2017. Adică, fiind recunoscut reprezentantul părții vătămate, ***** a declarat că lui i-au raportat unii lucrători ai băncii că inculpatul Stâncă Vladimir a prezentat acea procură falsă. Acei lucrători ai băncii nu au fost identificați de către organul de urmărire penală, rupându-se legătura de unde a apărut, cine a prezentat documentul fals și cum a ajuns la Fuior prin sistemul de securitate al băncii.

În cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată a fost audiat în calitate de martor ofițerul de urmărire penală ***** , cu încălcarea prevederilor art. 90 CPP, care însuși a instrumentat cauza penală, a participat la percheziții, la audieri și la alte acțiuni de urmărire penală și, după cum prevede legea procesual penală nu putea fi martor în această cauză penală. Nu au fost și alți martori din cadrul lucrătorilor băncii.

Nu putea să prezinte acea procură falsă și nu a prezentat-o, nu a deținut-o Stâncă Vladimir, cu atât mai mult sunt învinuiți ambii, el și cu soția, că soția a participat la întocmirea procurii la notarul ***** , folosind pașaportul surorii sale, după cum s-au expus organele de urmărire penală că aceasta seamănă la înfățișare cu sora lui și cu pașaportul ***** și au întocmit acea procură care s-a constatat mai târziu prin numirea unei expertize grafologice că acea semnătură aparține nu ***** , dar Irinei, prin probabilitate.

Afirmă apărarea că s-au luat mostre de la întreprinderea de stat Registru, nu pe viu și nu de la persoana care trebuia să fie recunoscută drept partea vătămată, ***** , dar de pe înscrisuri, ceea ce nu se recomandă și este de neînțeles și imposibil de a întemeia o învinuire pe astfel de probe. În așa fel de prezentare și colectare a probelor învinuirii, organul de urmărire penală nu a demonstrat vinovăția inculpaților, a prezentat și la moment altă procură nouă din anul 2018 pe parcursul judecării în instanța de fond și suplimentar în ședința de astăzi, procura din 2021, ambele eliberate de Ambasada Moldovei în Federația Rusă prin care ***** împruternicește pe fratele său, Stâncă Vladimir, de a dirija și de a gestiona contul său cu acești bani.

Atrage atenția că de la bun început organele de urmărire penală și lucrătorii băncii presupuneau că proprietarul banilor, ***** nu este în viață și au invocat mai multe versiuni care nu s-au confirmat, inclusiv că Irina Stâncă a prezentat pașaportul în locul cumnatei sale ***** . Acest pașaport în timpul percheziției la domiciliul lor nu a fost identificat pentru a fi confirmate aceste versiuni și nici nu a fost identificată procura care a fost chipurile prezentată falsă nr. 244 și nu este stabilit cum ele au apărut și de unde au apărut. Acest lucru îl puteau face și orice lucrător al băncii, deoarece lanțul de la prima persoană care a depistat nu a fost identificat, persoana nu a fost interogată, nu au fost prezentate probe, deoarece din

bancă se puteau ridica secvențe video despre ce s-a petrecut. Astfel, nu este demonstrat că anume Stâncă Vladimir a prezentat acea procură care se presupune a fi falsă.

Solicită apărătorul să fie dată o apreciere critică acelei expertize grafologice, deoarece în cele două copii de procuri din 2018 și 2021, semnăturile mandantului *****, nu sunt la fel. Acestea sunt toate probele care nu s-au confirmat. Consideră temeiul achitării art. 390 alin. (1) Cod de procedură penală, lipsa faptei infracțiunii.

*În ședința de judecată în instanța de apel inculpatul Stînca Vladimir ***** a menționat că a depus declarații în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, pe care le susține integral. Vinovăția nu o recunoaște. Totodată a solicitat admiterea apelurilor depuse în interesele sale.*

*În ședința de judecată în instanța de apel inculpata Stînca Irina ***** a relatat că, învinuirea îi este clară. Vina nu o recunoaște. A fost audiată la urmărirea penală și în instanța de judecată, susține declarațiile oferite anterior. Susține apelul declarat de avocat în interesele sale, solicită să fie admis.*

În ședința de judecată în instanța de apel procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Scutelnic Cătălin, a menționat că acuzarea în continuare își menține poziția expusă și optează pentru menținerea soluției de condamnare conform sentinței contestate. La expunerea poziției, în prim plan, va reieși din faptul că în alegațiile apărării precum și în apelurile declarate nu a constatat careva temeiuri ce ar dovedea ilegalitatea acțiunilor de urmărire penală, insuficiența probelor administrate în dovedirea vinovăției și calificarea greșită a faptei. Pornind de la simpla întrebare care urmează să fie pusă în fața instanței „dacă inculpații erau apti și capabili de a comite astfel de infracțiuni sau nu?” și răspunsul la această întrebare este că „da”, or la etapa cercetării probelor noi a supus verificării acea revendicare și acea ordonanță din 28 martie 2013 prin care în privința inculpatului a fost încetată o altă cauză penală săvârșită conform elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. b), c), d) sau în circumstanțe asemănătoare prezentei cauze penale, or și în acea cauză penală inculpatul a falsificat un șir de acte pentru obținerea unor sume bănești.

Prin urmare, având în vedere această caracteristică a personalității inculpaților, acuzarea constată că dâșii erau apti și capabili a realiza infracțiunea în cauză anume prin metoda descrisă în actul de învinuire.

În plan secund, fără a fi lipsită de apreciere, este însăși modul în care a fost realizată fapta infracțională, or pe caz se atestă că inculpații au comis două infracțiuni, una urmată de altă, prima prezentându-se ca un mod de comitere a infracțiunii ulterioare.

Prin urmare, cu referire la fapta prevăzută de art. 361 atrage atenția că pe caz există un cumul de probe care cu certitudine dovedesc falsul acestei procuri și aceste probe nu pot fi ignorate, respinse sau apreciate critic de către instanță în

situația în care acel martor, acel notar audiat pe caz, *****, a confirmat și a recunoscut inculpata Stânca Irina ca persoană care s-a prezentat la perfectarea procurii pe caz și nu există temeiuri ce ar impune în situația a aprecia critic declarațiile acestei persoane. Pe caz este acel raport de expertiză 6193 de la filele dosarului 91-94 prin care se constată cu certitudine că la rubrica „semnătura” din procura 10509 aceasta aparține inculpatei Stânca Irina.

Prin urmare, aceste probe vin în totalitate să dovedească modul de falsificare a acestei procure, iar circumstanțele date nu pot fi negate și referința apărării cu privire la incertitudinea raportului de expertiză nu pot fi acceptate odată ce acest raport ce a fost propus spre cercetare instanței, cu certitudine dovedește faptul falsificării acestei procure de către Stânca Irina. Așadar, în situația în care aceste circumstanțe vor fi analizate cu informația prezentată de către Poliția de Frontieră prin care se confirmă că ***** nu s-a aflat în perioada perfectării acelei procuri pe teritoriul Republicii Moldova, vin și să confirme această modalitate de realizare a componenței de infracțiune prevăzute de art. 361 Cod penal.

Având în vedere că această faptă cu certitudine este constatată și dovedită în aprecierea următoarei componențe de infracțiune prevăzută la dispoziția art. 190 CP urmează să fie dată o apreciere a scopului și motivelor inculpaților la realizarea falsului acelei procure. Or ar fi inexplicabilă situația în care inculpații ar fi falsificat acea procură fără a fi avut un alt scop pur și simplu pentru o simplă deținere a acesteia, or scopul pe caz a inculpaților în falsificarea procurii era de a intra în posesia acestei sume de bani.

De asemenea, acuzarea nu poate accepta afirmațiile apărării cu privire la lipsa părții vătămate pe caz. Reprezentantul părții vătămate, *****, în instanță a relatat circumstanțele în care banca urma să fie prejudiciată și circumstanțele în care era să survină responsabilitatea băncii în raport cu această sumă de bani gestionată în cazul în care s-ar fi dovedit pe caz modul fraudulos de extragere a acestor bani de pe contul deponentei *****.

Din aceste circumstanțe, acuzarea consideră că soluția instanței cu privire la constatarea faptelor incriminate inculpaților este una corectă. Acuzarea consideră că scopul urmărit de inculpați este evident din realizarea faptelor infracționale și, prin urmare, în această parte soluția instanței este justă și bazată pe o apreciere corectă a probatoriului administrat.

Cu referire la acele ulterioare procuri și acte anexate de către apărare, acuzarea atrage atenția că aceste acte și procuri au fost obținute ulterior, la o perioadă destul de mare de timp după pornirea acestui proces penal și nu exclude că aceste procuri au fost obținute și administrate doar cu scopul urmărit de către inculpați în vederea evitării răspunderii pentru fapta comisă.

Mai mult ca atât, apar incertitudini cu privire la ilegalitățile pretinse de către apărare referitor la acțiunile organului de urmărire penală și lipsa audierii *****, or

în situația în care inculpații și apărarea ar fi constatat aceste ilegalități, omisiuni sau neglijențe nu erau privați de dreptul de a asigura prezența acestei persoane în fața organului de urmărire penală, în fața instanței de judecată pentru a o audia și pentru a exclude aceste incertitudini.

Mai mult, la aprecierea declarațiilor martorului, Stângaci Sergiu, conform celor relatate la filele dosarului 166, 167 vol. II, se constată că organul de urmărire penală a întreprins măsuri în vederea audierii acestei persoane, însă continuarea acțiunilor a fost împiedicată de persoana care s-a prezentat drept *****, cât și de către inculpați care au refuzat de a prezenta careva date ale persoanei vizate.

Din aceste circumstanțe, acuzarea atestă că ilegalitățile pretinse sau invocate de către apărare nu pot fi constatate ca existente pe caz. Aceste incertitudini dovedesc modul în care a fost comisă fapta și comportamentul inculpaților. Mai mult ca atât că acuzarea nu exclude o posibilă variantă de complicitate a tuturor persoanelor vizate pe caz.

Din aceste considerente, acuzarea în continuare își menține poziția și va opta pentru admiterea apelurilor declarate de către avocați și casarea sentinței din oficiu în temeiul art. 409 alin. (2) CPP și dispunerea unei soluții cu privire la calificarea faptei inculpaților prin prisma art. 8 CP conform legii în vigoare la momentul comiterii infracțiunii.

*În ședința de judecată în instanța de apel reprezentantul părții vătămate BC „Moldinconbank” SA – ***** a declarat că lasă la discreția instanței soluționarea cererilor de apel declarate.*

*10. Audiind participanții la proces, cercetând probele administrate de instanța de fond și apreciindu-le din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, verificând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate a primei instanțe în raport cu motivele apelurilor declarate, călăuzindu-se de intima convingere, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău ajunge la concluzia de a respinge ca depus peste termen apelul suplimentar declarat de avocatul Bantiș Victor în interesele inculpaților și a admite apelurile înaintate de către avocatul Guțu Teodor în interesele inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina, apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatei Stînca Irina și apelul avocatului Gafton Mihai în interesele inculpatului Stînca Vladimir, împotriva sentinței Judecătoriei Chișinău sediul Ciocana din 29.11.2019, în cauza penală privind învinuirea lui Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina *****, sentință care urmează a fi casată integral, cauza rejudecată și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță, din următoarele considerente.*

În conformitate cu art. 400 alin. (1) CPP, sentințele pot fi atacate cu apel în vederea unei noi judecări în fapt și în drept a cauzei, cu excepția sentințelor

pronunțate de către instanțele judecătorești privind infracțiunile pentru a căror săvârșire legea prevede exclusiv pedeapsă nonprivativă de libertate.

Iar potrivit alin. (3) al aceleiași dispoziții legale, apelul declarat împotriva sentinței se consideră făcut și împotriva încheierilor, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea sentinței.

Exigențele CtEDO obligă instanțele de recurs de a rectifica ele eroarea de procedură comisă de instanța de fond, în caz contrar art. 6 este încălcat, or se afectează echitatea procedurii (hotărârea CtEDO *Leoni versus Italia*).

Conform art. 409 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel judecă apelul numai cu privire la persoana care l-a declarat și la persoana la care se referă declarația de apel și numai în raport cu calitatea pe care apelantul o are în proces. (2) În limitele prevederilor arătate în alin. (1), instanța de apel este obligată ca, în afară de temeiurile invocate și cererile formulate de apelant, să examineze aspectele de fapt și de drept ale cauzei, însă fără a înrăutăți situația apelantului.

Conform art. 414 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel. Instanța de apel verifică declarațiile și probele materiale examinate de prima instanță prin citirea lor în ședința de judecată, cu consemnarea în procesul-verbal.

Instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Nepronunțarea instanței asupra tuturor motivelor invocate echivalează cu nerezolvarea fondului cauzei în apel.

Conform art. 415 alin. (1) pct. 1), lit. a) Cod procedură penală, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: respinge apelul, menținând hotărârea atacată, dacă apelul a fost depus peste termen, cu excepția cazurilor prevăzute în art. 402, iar prevederile alin. (2) al aceleiași norme conchide că, instanța de apel, judecând cauza în ordine de apel, adoptă una din următoarele decizii: admite apelul, casând sentința parțial sau total, inclusiv din oficiu, în baza art.409 alin.(2) CPP, și pronunță o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit, pentru prima instanță.

11. Instanța de apel reține că potrivit art. 402 Cod procedură penală, termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel.

Conform art. 403 alin. (1) Cod procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

În acest context Colegiul Penal specifică și pct. 6.1 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr.22 din 12.12.2005 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, în care se reiterează că pentru părțile care au fost prezente la pronunțarea hotărârii termenul curge de la pronunțare. În cazul când acestea au lipsit sau redactarea hotărârii a fost amânată - de la data comunicării în scris despre redactarea sentinței.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de către avocatul Guțu Teodor în interesele inculpaților Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina *****, depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătorei Chișinău sediul Ciocana, a fost pronunțată public la data de 29.11.2019 (f.d. 191-200, vol. II), iar cererea de apel a fost depusă la data de 16.12.2019, fapt confirmat prin ștampila judecătorei Chișinău sediul Ciocana, aplicată pe cererea de apel (f.d.202-206, Vol. II).

La fel raportând normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul înaintat de către avocatul Gafton Mihail în interesele inculpatei Stînca Irina *****, și apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatului Stînca Vladimir ***** este depus în termen, luând în considerație că sentința Judecătorei Chișinău sediul Ciocana a fost pronunțată public la data de 29.11.2019 (f.d. 191-200, vol. II), iar cererile de apel au fost depuse la data de 27.12.2019 fapt confirmat prin ștampila Judecătorei Chișinău sediul Ciocana, aplicată pe cererea de apel (f.d. 211-212, Vol. II) și respectiv la data de 31.12.2019, fapt confirmat prin ștampila judecătorei Chișinău, sediul Ciocana, aplicată pe cererea de apel (214-215, Vol. II).

12. Subsidiar Colegiul penal ține să menționeze că conform art. 402 alin. (5) CPP, dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copieii apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.

Raportând normele legale precitate la circumstanțele speței, Colegiul Penal consideră apelul suplimentar înaintat de către avocatul Bantîș Victor, în interesele inculpaților Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina *****, depus peste termen, luând în considerație că, sentința Judecătorei Chișinău sediul Ciocana a fost pronunțată public la data de 29.11.2019 (191-200, vol. II), iar cererea de apel a fost depusă în cadrul ședinței instanței de apel la data de 02.06.2020, fapt confirmat prin procesul verbal al ședinței de judecată din 02.06.2020 (f.d.38-40, Vol. III).

În acest sens Colegiul penal reține că conform art. 403 alin (1) Cod procedură penală, apelul declarat după expirarea termenului prevăzut de lege este considerat ca fiind făcut în termen dacă instanța de apel constată că întârzierea a fost determinată de motive întemeiate, iar apelul a fost declarat în cel mult 15 zile de la începerea executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Potrivit art. 404 alin. (1) Cod procedură penală, participantul la proces care a lipsit atât la judecarea, cât și la pronunțarea sentinței și nu a fost informat despre adoptarea sentinței poate declara apel și peste termen, dar nu mai târziu de 15 zile de la data începerii executării pedepsei sau încasării despăgubirilor materiale.

Astfel, Colegiul penal a reținut că sentința de condamnare în privința inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal a fost pronunțată integral la data de 29.11.2019.

Nefiind de acord cu sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana din 29 noiembrie 2019, avocatul Victor Bantîș în numele inculpaților Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina ***** a contestat-o cu apel, cererea de apel fiind depusă la data de 02.06.2020.

Instanța de apel notează că termenul de apel este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac, iar dacă totuși apelul a fost declarat după expirarea termenului, el urmează a fi respins ca tardiv, cu excepția când întârzierea a fost determinată de motive întemeiate.

Potrivit art. 230 alin. (2) Cod procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Conform art. 402 alin. (1) și (5) Cod procedură penală, *termenul de apel este de 15 zile de la data pronunțării sentinței integrale, dacă legea nu dispune altfel. Dacă inculpatul declară apel în termen și își înlocuiește apărătorul, noul apărător, în termen de 15 zile de la data primirii de către parte a copieii apelului declarat, poate declara apel suplimentar pentru inculpat, în care poate invoca motive adăugătoare de apel.*

Analizând materialele cauzei penale, Colegiul Penal constată că avocatul Bantîș Victor a intervenit în proces prin decizia coordonatorului Oficiului teritorial Chișinău al Consiliului Național pentru Asistență Juridică Garantată de Stat din data de 21.05.2020, fiind împuternicit să acorde asistență juridică în cauza penală de învinuire a inculpaților Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina ***** , alăturat avocaților Guțu Teodor și Gafton Mihai, or inculpații nu și-au înlocuit apărătorul.

Subsidiar, Colegiul conchide că, inculpații Stînca Vladimir și Stînca Irina nu și-au schimbat apărătorii Guțu Teodor și Gafton Mihai cu apărătorul Bantîș Victor, întrucât le-au fost menținute împuternicirile de acordare a asistenței juridice în continuare în prezenta cauză penală.

Prin urmare, termenul de apel este un termen legal și imperativ, astfel încât nerespectarea lui atrage decăderea din exercițiul dreptului de a declara apel și nulitatea oricărei cereri de apel înaintate după expirarea termenului, ceea ce atestă că apelul suplimentar declarat de avocatul Bantîș Victor în numele inculpaților

Stînca Vladimir și Stînca Irina nu cade sub incidența prevederilor art. 402 alin. (5) CPP.

Având în vedere că, în situația când instanța de apel respinge apelul ca fiind depus peste termen, nu se expune asupra circumstanțelor de drept ale cauzei și legalității hotărârii adoptate, din acest punct de vedere, nu există temeii de a se expune asupra legalității și temeiniciei sentinței primei instanțe prin prisma criticilor invocate în cererea de apel declarată de avocatul Bantîș Victor, împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 29 noiembrie 2019.

13. În continuare, Colegiul Penal, *reține că în conformitate cu art. 436 alin. (1)-(3) Cod de procedură penală*, procedura de rejudecare a cauzei după casarea hotărârii în recurs se desfășoară conform regulilor generale pentru examinarea ei. Pentru instanța de rejudecare, indicațiile instanței de recurs sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului. Când hotărârea este casată numai cu privire la unele fapte sau persoane ori numai în ce privește latura penală sau civilă, instanța de rejudecare se pronunță în limitele în care hotărârea a fost casată. Potrivit explicațiilor oferite în practica judiciară se va reține, că art. 436 Cod de procedură penală, fixează următoarele limite de care instanța de apel trebuie să țină cont: - conformitatea cu decizia instanței de recurs, în măsura în care situația de fapt rămâne cea avută în vedere la judecarea recursului; - respectarea limitelor în care hotărârea a fost casată.

Dispozițiile legale referitoare la limitele rejudecării în cazul casării hotărârii de instanța de recurs sunt în concordanță cu principiile generale ale procesului penal, potrivit cărora orice persoană are dreptul de a fi judecată în mod echitabil și în termen rezonabil de o instanță independentă și imparțială, instituită prin lege.

Rejudecând cauza în limitele stabilite de instanța de recurs, instanța de rejudecare este pe deplin independentă, respectând, în mod firesc și logic, indicațiile instanței de recurs, care, potrivit art. 436 alin. (2) Cod de procedură penală, sunt obligatorii în măsura în care situația de fapt rămâne cea care a existat la soluționarea recursului.

Declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întru-cât odată declanșat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că, provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor care l-au declarat.

În suportul celor enunțate supra sunt îndrumătoare și prevederile pct. 14.7. al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 22 din 12 decembrie 2005, Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel, unde se menționează că, în sensul cerințelor art. 414 Cod de procedură penală, chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat ori trebuia să se pronunțe prima instanță și care, prin apel, se transmit instanței de apel sunt următoarele: dacă fapta reținută ori numai imputată

a fost săvârșită ori nu; dacă fapta a fost săvârșită de către inculpat și, dacă da, în ce împrejurări a fost comisă, în ce constă participația, contribuția materială a fiecărui participant; dacă există circumstanțe atenuante sau agravante; dacă probele au fost corect apreciate; dacă toate în ansamblu au fost apreciate de prima instanță prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, în conformitate cu prevederile art. 101 Cod de procedură penală.

14. Cu referire la învinuirea adusă inculpaților *Stîncă Vladimir și Stîncă Irina* în săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 27, 190 alin(5), Cod penal Colegiul Penal reține următoarele:

În conformitate cu art. 385 alin. (1), pct. 1)-4) Cod procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni.

Potrivit art. 389 alin. (1) Cod procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată.

În conformitate cu art. 390 alin. (1), pct. 1)-5) Cod procedură penală, sentința de achitare se adoptă dacă: 1) nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) fapta nu a fost săvârșită de inculpat; 3) fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii; 4) fapta nu este prevăzută de legea penală; 5) există una din cauzele care înlătură caracterul penal al faptei.

Totodată, potrivit pct. 2 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție cu privire la sentința judecătorească, se atrage atenția că sentința trebuie să fie legală, întemeiată și motivată, bazându-se pe principiile generale ale efectuării justiției.

În acest sens, Colegiul Penal reiterează și prevederile art. 6 CEDO, dreptul la un proces echitabil la care se atribuie și faptul că hotărârea pronunțată într-o cauză urmează a fi motivată. Astfel, în cauzele *Hiro Balani contra Spaniei*, *Vandehurk contra Olandei*, *Ruiz Torija contra Spaniei*, *Highins contra Franței 1998*, în cauza *Helle contra Finlandei 1997* și *Boldea contra României 2007*, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că art.6 paragraf 1 din Convenție obligă instanțele să-și motiveze hotărârile. Amploarea acestei obligații poate varia în funcție de natura hotărârii. Trebuie avute în vedere diversitatea solicitărilor pe care inculpatul le-a formulat în fața instanței, precum și diferențele existente în fiecare stat contractant cu privire la dispozițiile legale obligatorii, cutume, opinii exprimate în doctrină, aplicabile în această materie.

De asemenea CtEDO a arătat că obligația instanței de a motiva hotărârea pronunțată, este aceea de a demonstra părților că au fost ascultate (cauza Tatischevici contra Rusiei 2007).

La fel, art. 6 implică în special în sarcina instanței obligația de a examina efectiv mijloacele, argumentele și ofertele de probă ale părților (cauza *Perez împotriva Franței și cauza Van de Hurk împotriva Olandei*).

Astfel, în virtutea normelor legale citate mai sus, prima instanță la adoptarea sentinței în privința inculpaților Stîncă Vladimir și Stîncă Irina urma a soluționa chestiunile prevăzute la art. 385 alin. (1) Cod de Procedură Penală, luând în considerație toate mijloacele de probă administrate în primă instanță.

15. În continuare, Colegiul Penal, constată că instanța de fond a stabilit ***incorect starea de fapt, constatând fapta prevăzută de art. 27, 190 alin(5) Cod Penal, incriminată inculpaților Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina ********, ca fiind dovedită integral, în contextul în care probatoriul administrat la caz, arată o altă concluzie decât cea abordată de către instanță la caz.

În acest context, este evidentă eroarea de drept admisă de prima instanță la judecarea cauzei, care nu a ținut cont că fapta incriminată inculpaților a fost comisă la 06 iunie 2017, adică până la intrarea în vigoare a modificărilor operate la art. 190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018. De aici rezultă că, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, infracțiunea de escrocherie nu a fost decriminalizată, dar a fost concretizată latura obiectivă a acesteia prin modalități alternative de comitere a faptei prejudiciabile, însă în acțiunile inculpaților au fost reținute semnele calificative ale infracțiunii de escrocherie potrivit redacției noi, care la acel moment (06 iunie 2017) nu erau prevăzute de legea penală.

Astfel, prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018, în vigoare la 17 august 2018, norma de incriminare din această cauză – art. 190 Cod penal, a fost amendată, după cum urmează: „ În dispoziția alineatului (1), textul *„înșelăciune sau abuz de încredere”* se substituie cu textul *„inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune considerabile”*;

Așadar, după 17 august 2018, alin. (5) din art. 190 Cod penal, avea următorul cuprins: „Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei sau a mai multor persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase sau ca mincinoasă a unei fapte adevărate, în privința naturii, calităților substanțiale ale obiectului, părților (în cazul în care identitatea acestora este motivul determinant al încheierii actului juridic) actului juridic nul

sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean, săvârșite în proporții deosebit de mari care se pedepsește cu închisoare de la 8 la 15 ani cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 5 ani”.

Prin urmare instanța de fond prin sentința din 29.11.2019 a reținut că inculpații Stîncă Vladimir și Stîncă Irina au săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 27, 190 alin. (5) Cod Penal după semnele calificative: *tentativă de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroarea a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii substanțiale ale obiectului, actului juridic nul sau anulabil, săvârșită de două persoane, cu intenții de cauzarea de daune în proporții deosebit de mari, acțiuni care nu au fost duse până la capăt, din cauze independente de voința făptuitorilor și acestea nu și-a produs efectul urmărit (din redacția nouă din 26.07.2018), soluție, eronată emisă de instanța de fond, la ziua adoptării sentinței – 29.11.2019, fapta presupusă fiind săvârșită la data de 06.06.2017 adică până la intrarea în vigoare a modificărilor operate la art. 190 Cod penal prin Legea nr. 179 din 26 iulie 2018.*

Sub aspectul expus, Colegiul Penal reiterează că instanța de fond a interpretat eronat normele de drept, cât și elementele constitutive ale infracțiunilor prevăzute de art. 27, art. 190 alin. (5) CP al RM, iar în cele din urmă greșit a raportat probatoriul administrat la caz și a ajuns la concluzia de condamnare a lui Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina *****, în situația în care s-a adeverit că organul de urmărire penală nu a administrat suficiente probe ce ar demonstra cu certitudine că fapta inculpatului întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de escrocherie.

Instanța de apel reiterează că sub aspectul elementelor constitutive ale infracțiunii incriminate lui Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina ***** probele administrate de către organul de urmărire penală, cercetate în ședința instanței de fond și suplimentar în ședința instanței de apel, nu sunt suficiente pentru a concluziona că fapta acestora întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de tentativă de escrocherie, or, probatoriul administrat este contradictoriu circumstanțelor constatate în învinuirea înaintată lui Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina *****.

Subsidiar, Colegiul Penal notează că în cazul de față procurorul i-a pus sub învinuire pe Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina *****, incriminându-le comiterea pretinsei faptele infracționale de tentativă de escrocherie, deși însuși ordonanțele de punere sub învinuire, și rechizitoriului, de către procuror nu au fost concretizate toate circumstanțele în care se pretinde a fi comisă infracțiunea, astfel că întreaga învinuire este abstractă, ambiguă și neclară, imprecisă și contradictorie, iar în cele din urmă faptele incriminate lui Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina ***** s-a adeverit că nu întrunește toate elementele constitutive ale infracțiunii

incriminate, concluzie care reiese chiar nemijlocit din probatoriul administrat de procuror, dar și însuși din formularea învinuirii.

În acest context, se atestă că instanța de fond la adoptarea sentinței din data de 29.11.2019, a încălcat prevederile art. 101 alin. (1), art. 384 alin. (3) și art. 385 alin. (1) CPP.

16. *Urmare a celor menționate, în conformitate cu probele administrate și cercetate suplimentar Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău, constată următoarea stare de fapt.*

Conform ordonanței de punere sub învinuire, inculpatul ***Stînca Vladimir*** ***** este învinuit de faptul că, acționând împreună cu Stînca Irina ***** , intenționat și de comun acord, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scopul confecționării, deținerii și folosirii unui document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, cunoscând cu certitudine că sora sa ***** nu se află în Republica Moldova și profitând de faptul asemănării fizice a soției sale cu aceasta, la 06.06.2017 s-a prezentat la biroul notarului ***** , amplasat pe ***** din mun. Chișinău, unde, invocând date false precum că soția sa este ***** , prezentând în acest sens pașaportul acesteia, a obținut perfectarea procurii nr. 10509, potrivit căreia el, Stînca Vladimir ***** , a fost împuternicit să efectueze orice tranzacții bancare ce vizează conturile bancare deschise pe numele surorii sale ***** .

Astfel, ***Stînca Vladimir*** ***** este învinuit de faptul că, a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. b) CP al RM, individualizată prin „ *confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două persoane*”.

De asemenea conform ordonanței de punere sub învinuire, inculpatul ***Stînca Vladimir*** ***** este învinuit de faptul că, acționând împreună cu Stînca Irina ***** , intenționat și de comun acord, continuându-și acțiunile sale criminale, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii substanțiale ale obiectului, actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scop cupidant, la 06.06.2017 a prezentat procura nr.10509, despre care știa cu certitudine că a fost obținută ilegal prin prezentarea datelor de identitate false notarului ***** la filiala BC „Moldinconbank”, situată pe bd. Mircea cel Bătrân 1, mun. Chișinău, intenționând să sustragă de pe contul bancar ale lui ***** a sumei de 1 250 000 lei, acțiuni care

însă nu au fost realizate din motive independente de voința lor, datorită vigilenței angajaților băncii.

Așadar, ***Stînca Vladimir*** ***** este învinuit de faptul că, a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, art. 190 alin. (5) CP al RM, individualizată prin „*tentativă de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul*”.

Conform ordonanței de punere sub învinuire, inculpata ***Stînca Irina*** ***** este învinuită de faptul că, acționând împreună cu Stînca Vladimir ***** , intenționat și de comun acord, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scopul confecționării, deținerii și folosirii unui document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, cunoscând cu certitudine că sora lui Stînca Vladimir - ***** nu se află în Republica Moldova și profitând de faptul asemănării fizice a sale cu aceasta, la 06.06.2017 s-a prezentat la biroul notarului ***** , amplasat pe ***** din mun. Chișinău, unde, invocând date false precum că ea este ***** , prezentând în acest sens pașaportul acesteia, a obținut perfectarea procurii nr. 10509, potrivit căreia, Stînca Vladimir ***** , a fost împuternicit să efectueze orice tranzacții bancare ce vizează conturile bancare deschise pe numele surorii sale ***** .

Astfel, ***Stînca Irina*** ***** este învinuită de faptul că, a comis infracțiunea prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. b) CP al RM, individualizată prin „*confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două persoane*”.

De asemenea conform ordonanței de punere sub învinuire, inculpata ***Stînca Irina*** ***** este învinuită de faptul că, acționând împreună cu Stînca Vladimir ***** , intenționat și de comun acord, continuându-și acțiunile sale criminale, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, prin inducerea în eroare a mai multor persoane, prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii substanțiale ale obiectului, actului juridic nul sau anulabil, ori dacă încheierea acestuia este determinată de comportamentul dolosiv sau viclean care a produs daune în proporții deosebit de mari, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, urmărind scop cupidant, la 06.06.2017 a prezentat procura nr.10509, despre care știa cu certitudine că a fost obținută ilegal prin prezentarea datelor de identitate false notarului ***** la filiala BC „Moldinconbank”, situată pe bd. Mircea cel Bătrân 1, mun. Chișinău, intenționând să sustragă de pe contul bancar ale lui ***** a sumei de 1 250 000 lei, acțiuni care

însă nu au fost realizate din motive independente de voința lor, datorită vigilenței angajaților băncii.

Așadar, ***Stînca Irina*** ***** este învinuită de faptul că, a comis infracțiunea prevăzută de art. 27, art. 190 alin. (5) CP al RM, individualizată prin „*tentativă de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul*”.

17. Instanța de apel reține că ***fiind audiat în cadrul ședinței de judecată în instanța de fond, inculpatul, Stînca Vladimir*** ***** a declarat că, vinovăția de comiterea infracțiunilor imputate nu o recunoaște și respinge orice acuzații, apreciindu-le nefondate și neprobate. Consideră că, cauză penală constituie o răzbunare din partea ofițerului de urmărire penală pe nume Serghei Stîngaci, susținut de unii procurori și alte persoane interesate. Relațiile ostile dintre el și ofițerul indicat există de o perioadă îndelungată, iar numitul prin acțiunile sale a făcut tot posibilul pentru a fi adus pe banca acuzaților. Susține că în acest scop au fost pornite 2 cauze penale, care de fapt au fost inventate cu același scop. Susține că s-a adresat cu procura din numele surorii ***** autenticată notarial la data de 15.01.2014 cu nr. de înregistrare 244, iar în ordonanță se indică că această procură este cu semne vădite de falsificare din motiv că în această procură se observă date diferite. Subliniază că se comite o mare greșeală menționându-se faptul că aceasta este o procură și nu copia unei procurii, ceea ce sunt lucruri diferite. Menționează că nu este o procură, dar este o copie a procurii, o astfel de procură nu a deținut-o, astfel de copie a procurii, chiar și în timpul percheziției nu s-a găsit la el. Respectiv nu a existat nici procura de pe care presupune organul de urmărire penală de pe care să se facă o astfel de copie, fapt demonstrat de notarul ***** și *****, care au declarat în ședința de judecată că nu au realizat o astfel de copie și respectiv și procura din 2016 la care se referă organul de urmărire penală.

A relatat inculpatul Stînca Vladimir ***** că, a doua cauză penală a fost pornită sub numărul 2017480038, fiind pornită la data de 07.07.2017, de către procurorul Ecaterina Balan, și consideră această ordonanță de pornire a urmăririi penale la fel ilegală din motivul că conținutul acestei ordonanțe este eronat. Susține că conținutul este fals, iar informațiile nu sunt probate și evenimentele descrise nu au avut loc și sunt inventate. Ulterior aceste două ordonanțe au stat la baza multor acte procedurale în rezultatul cărora a fost reținut, plasat în arest la domiciliu timp de o lună. În baza acestora a mai fost și percheziționat la domiciliu și ulterior a fost pus sub învinuire. Învinuirile aduse nu corespund realității.

La data de 07.07.2017, nu a fost la bancă și nu există nici-o dovadă în acest sens. Se referă la ordonanța de la fila dosarului nr.4 din dosar. Dimpotrivă a fost arestat la data de 07.07.2017 și se afla în izolator și nicidecum nu putea fi la bancă.

La data de 07.07.2017 a fost reținut de la domiciliu și plasat în celulă pentru 72 de ore. Invocă că în ordonanța cu privire de punere sub învinuire, fila dosarului 130 din dosar, se indică puțin diferit, și anume că la data de 06.07.2017, la fel ora exactă nu a fost stabilită, ceea ce este straniu deoarece este ușor de stabilit. Susține în acest sens că în bancă sunt camere de luat vederi. Nu este de acord că în ordonanță se indică că a avut scopul sustragerii din contul bancar a sumei de 1 125 000 lei. Susține că potrivit învinuirilor aduse, s-a prezentat la biroul notarului ***** cu o persoană care ar fi asemănat cu sora sa și chipurile a dus în eroare notarul. La data de 07.07.2017 având asupra sa procura falsă, s-a prezentat la filiala BC „Moldinconbank” SA, unde a solicitat bani în baza împuternicirilor din procură. Acest fapt nu este adevărat, deoarece la data de 07.07.2017, a fost plasat în arest. Ordonanța de punere sub învinuire nu corespunde adevărului. Specifică că în acea zi banca a informat despre reținerea sa în flagrant, ceea ce nu este adevărat. Aceste date vorbesc despre faptul că organele de drept au încercat cu orice preț să-l pună sub învinuire. La data de 08.07.2017, a fost prezentat demersul către judecătorul de instrucție, care la data de 10.07.2017, l-a plasat sub arest la domiciliu, judecătorul de instrucție la fel a fost dus în eroare. Menționează că în baza unei informații false a fost plasat în arest la domiciliu, și supus percheziției.

A susținut inculpatul că, i-a fost încălcat dreptul la apărare deoarece din cei avocați care au participat la acțiunile de urmărire penală, nimeni nu i-a acordat timp suficient pentru consultații. El și soția sa sunt acuzați de comiterea unei infracțiuni grave prevăzută de art. 27, art. 190 alin. (5) CP al RM, precum că a prezentat-o ca fiind sora sa, *****. În realitate sora sa este invalidă, și se află în Federația Rusă timp de 17 ani. Bani care îi câștiga în orașul Moscova îi trimitea în Moldova personal lui. Precizează că avea de la ea procura semnată ca să gestioneze conturile bancare. Învinuirea adusă de către organul de urmărire penală și procurori precum că a vrut să sustragă banii surorii este ridicolă prin faptul că el a gestionat conturile bancare a surorii timp de 9 - 10 ani, de el au fost făcute multiple depuneri la conturi bancare, a dus la bancă banii personal. Este cea mai apropiată persoană surorii și ea îi încredința acest lucru. Este ridicol că a vrut să sustragă banii de pe conturile bancare cu o procură falsă, pe când el deținea procura originală și gestiona conturile bancare ale surorii. Sora lui nu a fost audiată din motiv că nu s-a dorit. La moment, ofițerul de urmărire penală a înțeles că răzbunarea lui va eșua dacă o v-a audia pe sora acestuia. Sora nu s-a prezentat deoarece nimeni nu a chemat-o. El personal a solicitat ca ea să vină să dea declarații. La data de 10.07.2017, de către judecătorul de instrucție a fost pus sub arest la domiciliu, când a fost dus la domiciliu, i s-a solicitat numărul telefonic a surorii și a fost contactată de față cu el și soție. Când a fost contactată sora a fost întrebată dacă deține careva conturi bancare și dacă i-a încredințat lui gestionarea banilor. Dumneai a confirmat că el a fost împuternicit. Susține că el a fost și este

cointerestat ca sora sa să fie audiată la caz. Susține că în timpul în care ofițerul ***** vorbea la telefon cu sora, el cu soția i-a propus lui ***** ca sora să-i arate pașaportul care era la dânsa, care se presupunea că l-a folosit la falsificarea procurii. Sora sa este invalidă, a fost operată și i-a fost îndepărtat un rinichi și are complicații și urmează să mai suporte o intervenție chirurgicală din acest motiv nu poate veni. Sora sa a făcut declarații la ambasada Republicii Moldova unde a fost întocmită și o procură. Sora sa ***** atunci era la pat, acum nu mai este. Sora nu a venit deoarece a fost exclusă intenționat. El ca și soția sa au fost lipsiți de dreptul la apărare la urmărirea penală, deoarece la urmărirea penală au fost numiți 5 avocați din oficiu care nu s-au interesat de cauza lor și s-a dovedit că erau numiți formal. Consideră că au fost lipsiți de asistenta juridică, avocații nu au dorit să meargă împotriva sistemului, acest fapt a fost confirmat de către avocatul V. Nevreanschi. Numitul i-a comunicat că dacă dorește să meargă împotriva sistemului, este necesar să încheie un contract, însă cerea o sumă de bani enormă. Confirmă că la data de 06.06.2017, s-a prezentat la bancă pentru a perfecta un nou tip de depozit. Susține că în ziua respectivă, procura respectivă a fost semnată de către sora sa, la notarul *****. Susține că nu a dus sora la bancă dar a dus-o la notar deoarece sora era după operație, are și documente confirmative. În acea zi a fost de două ori la bancă pe data de 06.07.2017. La notar a fost împreună cu sora sa. A făcut cunoștință cu materialele cauzei, dar nu poate explica de ce informația arăta că la data aceasta sora nu era în țară. Nu dorește să se expună referitor la modalitatea traversării frontierei de stat de către sora sa. Poate explica faptul că semnătura din procura nr.10509 aparține soției sale, doar prin faptul că expertiza efectuată este falsificată. Numărul de telefon a surorii din Federația Rusia prin cerere la organul de urmărire penală nu l-a prezentat pentru a fi contactată telefonic și nu-l poate prezenta nici la moment. Sora ***** , care se află la moment în Federația Rusă, nu dorește să vină deoarece ultima dată când a venit în țară s-a simțit rău. Nu cunoaște telefonul surorii sale. Cunoaște despre starea de sănătate a surorii de la fiica ei pe nume Victoria. Cu fiica surorii sale comunică prin telefon, numărul ei acum la moment nu-l are și nu cunoaște adresa acesteia de domiciliul din Federația Rusă. Relațiile ostile dintre el și ofițerul ***** se trag de la cauza penală pe care l-ar fi denunțat la procuratura Anticorupție pe ***** când a solicitat mită de la el. La moment nu dispune de careva acte, împuterniciri de la sora sa, are doar o procură făcută de către sora la Ambasada Moldovei la Moscova prin care l-a împuternicit mai departe să gestioneze depozitul bancar. Procura data a fost întocmită la data de 31.05.2018 sub nr. 723. Toate operațiunile financiare le-a făcut de unul singur de fiecare dată, inclusiv ridicarea tuturor banilor din diferite bănci fapt confirmat de către martorii Fuior și Miron.

Aceste fapte sunt confirmate și prin documentația financiară din dosar de la pagina 171-173. Urmărirea penală de la bun început a fost defectuoasă, unilaterală,

cu caracter acuzator, incompletă, nu au fost elucidate circumstanțe importate pe dosar, inclusiv nu s-au făcut confruntări în legătură cu copia procurii, ceea ce este grav. Nu a fost audiată sora sa *****, care este titulara contului de depozit. Ea pur și simplu a fost exclusă din procesul penal. Dacă era audiată sora, devenea clar de la bun început că nu a încercat să-i sustragă banii, fapt confirmat prin procura nr.723 din 31.05.2018, întocmită la ambasada Republicii Moldova în Federația Rusă. Incorect a fost identificată partea vătămată pe dosar. Nu poate comunica în ce măsură banca este considerată ca parte vătămată, și care și în ce măsură i-a fost cauzat prejudiciu băncii. În toate actele de procedură se indică precum că el cu soția au încercat să sustragă banii surorii sale, de aceea consideră că ar trebui ca parte vătămată să fie identificată sora sa, conform art. 59 CPP al RM. Urmărirea penală a fost efectuată cu grave încălcări a Codului de procedură penală, legislației Naționale penale și CEDO, toate actele de procedură au fost falsificate, începând cu ordonanța de începere a urmăririi penale, procesul-verbal de reținere, ordonanța de percheziție, și de arest la domiciliu.

Toate aceste lucruri au fost făcute intenționat cu scop de răzbunare. În cadrul investigațiilor a fost lipsit de dreptul constituțional la apărare, urmărirea penală s-a desfășurat fără apărător. Începând cu data de 21.07.2017, s-a dezis de asistenta juridică din partea avocatului D. Marinescu. Din data de 21.07.2017 până la 30.03.2018, nu a fost asigurat cu avocat și la data de 30.03.2018 el cu soția sa au fost chemați la procuratură pentru a semna procesul-verbal de terminare a urmăririi penale și facerii de cunoștință cu materialele dosarului. Procurorul Pavel Vinițchi i-a spus că au 5 minute la dispoziție pentru a face cunoștință cu materialele dosarului, i-a spus că nu au avocat și după un răstimp a apărut avocatul D. Marinescu de la care anterior s-au dezis de serviciile acestuia. A ajuns la concluzia că în ordinea art.313 CPP al RM, în lipsa avocatului nu a contestat nici-un act procedural ceea ce trebuia să fie sugerat de către un avocat. Aceste încălcări au fost o parte a schemei de răzbunare pusă la cale de către ofițerul de urmărire penală, din lipsa asistenței juridice necontestând actele de procedură a făcut multe cereri și petiții Procuraturii mun. Chișinău, Oficiul Ciocana, de la care nu a primit nici un răspuns. În aceste cereri a semnalat încălcările grave din partea procuraturii și procurorului, cât și a ofițerului de urmărire penală.

În cadrul instanței de apel inculpatul, Stînca Vladimir ***** a relatat că, a depus declarații în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de fond, pe care le susține integral. Vinovăția nu o recunoaște. Totodată a solicitat admiterea apelurilor depuse în interesele sale. La fel inculpatul a mai indicat că, nu a declarat anterior că prezenta cauza penală constituie răzbunarea din partea ofițerului de urmărire penală, pentru faptul că l-a denunțat la Procuratura anticorupție pe prietenul *****, care este condamnat irevocabil și care nu a stat nici o zi de pușcărie și se plimba prin Chișinău. Consideră că alegațiile acuzatorului de stat

sunt nefondate neprobate și declarative, a prezentat o anexă a cincea procură făcută de sora sa ***** prin care este împuternicit să gestioneze contul de depozit pe numele ei, inclusiv dreptul de a ridica toți banii de pe cont. A afirmat că în anul 2017 pe 6 iunie sora sa ***** a fost în Republica Moldova, pe ce cale a ajuns în Republica Moldova nu cunoaște, dar a plecat cu autocarul prin regiunea transnistreană. Gestionează contul surorii sale aproximativ din anul 2002-2003. A menționat că din 8.10.2020 nu a făcut careva acțiuni pe contul dat deoarece era blocat, s-a adresat la consiliul administrației băncii prin care a solicitat deblocarea contului dat, însă a primit refuz. La moment nu sunt careva acte legate de acest cont. A gestionat contul surori 15 ani, procura efectuată la fiecare 3 ani, din 2017 sora ***** nu a fost niciodată în Republica Moldova, însă procurile au fost perfectate în prezența ei în ambasada Republicii Moldova în Federația Rusă. A afirmat că a doua zi după data de 6 iunie 2017 sora ***** a plecat acasă din motiv că se simțea rău și din acest motiv nu a plecat la bancă împreună cu Stînca Vladimir. Din partea ei au fost efectuate acțiunii pentru deblocarea contului, dar ea a fost refuzată.

Inculpata Stînca Irina ** în ședința de judecată în instanța de fond*** a comunicat că, învinuirile aduse îi sunt clare, inclusiv învinuirea în redacția legii penale modificate privind învinuirea adusă în baza art. 27, art. 190 alin. (5) CP al RM. A negat orice implicare în comiterea infracțiunilor imputate. Procura a fost perfectată în conformitate cu legislația în vigoare de către notarul *****. În ordonanța de punere sub învinuire, se indică precum că a profitat de faptul asemănării fizice cu cumnata sa *****, și s-a prezentat cu pașaportul acesteia. Menționează că doamna ***** a declarat că persoana care s-a prezentat se aseamănă cu persoana din pașaport. Susține că ea și cumnata sa *****, sunt absolut două persoane diferite. Consideră că nu au fost aduse probe care ar dovedi asemănarea lor fizică. Precizează că strabismul de care suferă, nu a fost observat de către notar în momentul în care s-au perfectat actele. Ochelari nu poartă nici cumnata și nici ea. Consideră că urma a fi efectuată confruntarea între ea și notarul *****. Consideră că răspunsurile notarului lui ***** precum că o cunoaște, precum și altele au fost pregătite din timp. Tot în ordonanța de punere sub învinuire se indică precum că a prezentat pașaportul lui ***** însă nu a văzut probe în acest sens și nu pot fi aduse probe că ea a deținut pașaportul cumnatei sale. Susține că acest presupus pașaport nu a fost găsit la ei la domiciliu nici în cadrul percheziției și nimeni nu și-a pus întrebarea de unde ar fi luat ea pașaportul cumnatei. Se mai vehicula și versiunea lui ***** precum că ea cu soțul ar fi omorât-o pe *****, însă ulterior ***** personal în prezența ei și soțului a discutat cu *****, iar ultima a confirmat că încredințează fratelui și acesta să fie lăsat în pace. Mai confirmă că i-a propus lui ***** să i-a legătura cu cumnata sa ***** și prin intermediul „Skype”, ca să vadă cu cine vorbește și ca cumnata să-i arate că

pașaportul ei este la ea la Moscova. ***** însă nu a acceptat acest lucru, deoarece avea alte scopuri și nu scopul legal de a afla adevărul. Confirmă că procura a fost perfectată în baza pașaportului, deoarece cumnata ***** nu se folosește de buletin nicăieri și se folosește doar de pașaport. Susține că procura a fost perfectată de către cumnata sa și nu are nici-o implicare în confecționarea procurii date. Respinge totalmente acuzațiile aduse de procuror, deoarece nu a falsificat și nu a avut intenția de a sustrage mijloacele bănești în sumă de 1 250 000 de lei, ce-i aparțin cumnatei *****. Consideră că în dosar nu există nici-o probă, care ar confirma acuzațiile aduse precum că s-ar fi prezentat la filiala băncii, pentru a sustrage banii prin uz de fals. Din declarațiile martorului Miron, fila dosarului nr. 55, a relatat că de fiecare dată, ca și la acel moment soțul Stînca Vladimir ***** s-a prezentat la bancă singur. Din declarațiile reprezentantului părții vătămate, Fuior, Stînca Vladimir ***** nu venea însoțit de cineva, dar de fiecare dată singur. Consideră că implicarea sa este motivată prin faptul de a-i agrava situația prin faptul complicității. Nu s-a comis nici-o infracțiune și acest fapt se confirmă prin declarația nr. 724, care a fost perfectată de către cumnata sa la ambasada Republicii Moldova, la Moscova și procura nr. 723 la fel perfectată de ***** la Moscova. Cu referire la raportul de expertiză, din 28.06.2017, unde au fost de asemenea folosite materiale de la direcția de Documentare a Populației, unde este luată nu doar semnătura dar a fost luat și scrisul liber făcut de către cumnata ei, atunci când a întocmit explicația că a pierdut pașaportul. În rezultatul expertizei s-a concluzionat că semnătura din procura cu pricină probabil nu aparține lui *****. Expertiza a fost făcută la procura cu pricină, din data de 06.06.2017, numărul procurii 10509. Susține că versiunea privind semnătura din procura a auzit-o pînă la efectuarea expertizei repetate, atunci cînd au fost ridicate carnetele, au fost luate mostre de semnătură de la ea. Ofițerul de urmărire penală i-a declarat că vede cu ochiul liber că semnătura este a ei, astfel apreciind prematur mai bine ca expertul. I s-a propus să recunoască vina imputată, propunându-i-se să meargă acasă și să se gîndească asupra posibilelor consecințe și să revină pentru a recunoaște vinovăția. Auzind răspunsul că nu are ce recunoaște, deoarece nu a comis nimic, ofițerul se interesa ce o să facă dacă expertiza va confirma spusele dumnealui. Susține că expertiza efectuată este una incorectă, fiindu-i încălcat și dreptul de a pune întrebări suplimentare expertului. Au fost încălcați și termenii de efectuare a expertizei. Pe lângă toate acestea nu i s-a oferit posibilitatea de a face cunoștință cu concluziile expertului. Colectarea mostrelor a fost efectuată la data de 19.09.2017, ordonanța de efectuare a expertizei a fost dispusă peste o lună, la data de 16.10.2017, raportul de expertiză a fost primit la 23.11.2017, adică peste o lună. Susține că ofițerul ***** a fost recuzat de mai multe ori însă fără rezultate. Consideră că rezultatele raportului de expertiză au fost tănuite cu scopul de a o duce în eroare și pentru de a nu-i oferi posibilitatea de a contesta rezultatele acestei

expertize. Consideră că rezultatele expertizei sunt falsificate. Despre asistenta juridică pe parcursul urmăririi penale confirmă că a fost de o calitate extrem de proastă și susține deplin declarațiile soțului Stînca Vladimir *****. La fel consideră că este o răzbunare rușinoasă din partea anchetatorului ***** și consideră că învinuirile aduse sunt inventate și nu au un suport probatoriu. Nu au fost ridicate de la bancă nici înregistrările video care ar putea confirma inexistența învinuirilor aduse. Pe caz s-a admis mult neadevăr și în special nu-i este clar care este partea vătămată pe dosarul dat, cu-i anume i-a fost cauzat prejudiciu prin înfracțiunea presupusă. Mereu s-a declarat că a dorit să însușească banii surorii soțului, însă din materialele cauzei a aflat că partea - vătămată este banca, că ea împreună cu soțul i-a cauzat prejudicii materiale, însă nu înțelege ce prejudiciu anume i-a fost cauzat băncii. Cu ***** este în relații foarte bune, soțul este unicul frate al ei care a rămas în viață. Crede că dacă ea i-a încredințat soțului gestionarea banilor, atunci asemenea relații pot fi calificate ca pozitive sau relații foarte bune. Contul cumnatei nu-l cunoaște și nu cunoaște în ce an a fost creat contul bancar. Confirmă că banii transmiși din Federația Rusia îi primea soțul după care îi punea pe acel cont. Nu a contestat raportul de expertiză deoarece nu a cunoscut despre asemenea posibilitate. Nu cunoaște prin ce modalitate la data de 06.06.2017, a venit cumnata ***** în țară, dar poate confirma că la data de 06.06.2017 a fost la ei la domiciliu. Mai confirmă că la data de 06.06.2017 cumnata ***** nu a mers nicăieri, soțul mai întâi a mers cu pașaportul ei la notarul ***** , după care, deja după masă au mers împreună cu cumnata și au semnat procura. Susține că ***** a plecat din țară a doua zi, adică la data de 07.06.2017. Ea personal nu a mers la notar. Nu a contestat nici-un act procedural a ofițerului de urmărire penală deoarece nici nu cunoștea despre asemenea posibilitate. Nu a contestat acțiunile și soluțiile ofițerului de urmărire penală, și ale procurorului din aceleași considerente că nu cunoștea. Careva date scrise despre adresa cumnatei sau alte date de contact ale lui ***** nu a prezentat ofițerului de urmărire penală și la moment la fel nu poate prezenta datele de contact a cumnatei, deoarece discută prin a treia persoană, în scopul de a o proteja. Consideră că ofițerul ***** care a făcut declarații în ședința de judecată nu a elucidat careva circumstanțe la caz, dar din contra a dat dovadă de mai multe neclarități. Consideră că în ședință urma a fi invitată cumnata sa ***** care ar fi dezvinovățit-o pe ea și soțul ei de cele indicate în actul de învinuire, însă cumnata la moment este în stare gravă și nu v-a putea participa.

În cadrul ședinței instanței de apel inculpata Stînca Irina ** a relatat că,*** învinuirea îi este clară. Vina nu o recunoaște. A fost audiată la urmărirea penală și în instanța de judecată, susține declarațiile oferite anterior. Susține apelul declarat de avocat în interesele sale, solicit să fie admis. A invocat că asemănarea eu cu ***** nu a fost dovedită de nimeni, în ședința de judecată a cerut ca persoana ei fizică să fie comparată de către notarul Tigianian cu fotografia din

pașaport, însă nu s-a făcut motivând că copia pașaportului și cea din CRISR nu poate fi folosită. A specificat că dispune de copia pașaportului cumnatei ***** însă în original nu a deținut-o niciodată. Consideră că informația de la Poliția de frontieră nu constituie o dovadă că ***** nu a fost în țară, fiindcă ea putea traversa frontiera de stat și prin alte părți fără a fi înregistrată. Cunoaște că soțul ei Stîncă Vladimir gestionează contul surorii ***** în perioada anilor 2008-2017, de câteva ori a adus banii cumnatei și în Republica Moldova și soțul Stîncă Vladimir a pus banii pe contul surorii. La întrebarea procurorului a confirmat că ***** este în viață dar este foarte bolnavă.

18. Așadar, Colegiul Penal notează că inculpații Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina ***** nu au recunoscut vinovăția în comiterea faptelor incriminate, Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău constată că, la caz, de către organul de urmărire penală nu au fost administrate careva probe ce să demonstreze cert și fără echivoc că fapta acestora întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin. (5) CP.

Astfel, de către procuror au fost administrate următoarele probe și înscrisuri cercetate în cadrul ședinței instanței de fond, și suplimentar în ședința instanței de apel, și anume:

- *declarațiile reprezentantului părții vătămate BC „Moldinconbank” SA, Grigore Fuior care fiind audiat în ședința instanței de fond* a confirmat că, îl cunoaște pe Stîncă Vladimir *****, deoarece venea des la sucursala băncii „Moldinconbank” SA în calitate de client. Pe inculpata Stîncă Irina ***** nu a văzut-o niciodată și nici nu se cunosc. Confirmă că nu are relații de rudenie nici cu Stîncă Vladimir ***** și nici cu soția acestuia Stîncă Irina ***** și relații de ostilitate între ei nu există și nici nu au existat. Susține că în luna mai 2017, Stîncă Vladimir ***** s-a apropiat la sucursala BC „Moldinconbank” SA, pentru ridicarea mijloacelor bănești de la depozitul pe care îl deține doamna *****, astfel dumnealui i-a prezentat o procură în baza căreia solicită ridicarea acestor mijloace bănești. Precizează că procura prezentată i-a părut suspectă, motiv din care a solicitat suportul departamentului juridic al băncii. Precizează că suspiciuni i-au apărut deoarece pe prima foaie era luna ianuarie 2017, sau decembrie 2016, iar pe partea verso erau datele precedentei procuri, și mai jos cu o dată mai recentă era autentificată copia procurii vechi, apoi i-a arătat domnului Stîncă Vladimir ***** că procura nu este corectă și a solicitat o procură nouă. La începutul lunii iunie și anume la data de 05.06.2017 sau 06.06.2017, a fost adusă o altă procură care iarăși i-a trezit suspiciuni, deoarece în luna mai 2017, când a venit pentru retragerea banilor din depozit a prezentat pașaportul rusesc al doamnei ***** în original fapt care la fel i-a trezit suspiciuni. Un alt moment straniu era și faptul că nici-un angajat din filiala pe care o gestionează nu a văzut-o pe doamna *****, deoarece depozitul a fost strămutat. Din spusele domnului Stîncă Vladimir *****, din ziua

de 06.06.2017 doamna a venit în țară și a făcut procura. Din motiv că aceste circumstanțe i-au trezit suspiciune asupra acestei procuri, a și solicitat suportul departamentului de securitate și al departamentul juridic. Peste puțin timp a și primit ca răspuns de a refuza, eliberarea mijloacele bănești lui Stînca Vladimir *****. Mai susține că pe lângă prevederile Codului Civil, procedura de gestionare a mijloacelor bănești financiare inclusiv ridicarea de pe conturi este prevăzută și de regulamentul intern al băncii. Prin procura respectivă se intenționa să se ridice bani de la banca de circa 1 250 000 lei. Consideră că dacă nu intervenea, suma de 1 250 000 lei urma a fi ridicată de către domnul Stînca Vladimir *****. Confirmă că doamna Stînca Irina ***** la bancă nu s-a prezentat, nu a văzut-o niciodată și a văzut-o de prima dată doar în ședința de judecată, personal nu o cunoaște. Susține că a scanat documentele și a solicitat suportul juridic de la departamentul de securitate. Apoi departamentul de securitate, s-a autosesizat și i-a comunicat că doamna ***** nu a intrat pe teritoriul Republicii Moldova. Cum au stabilit acest fapt colaboratorii băncii nu este la curent. La moment acești bani se află la depozit și nu au fost ridicați. Precizează că inițial depozitul financiar al doamnei ***** a fost deschis la BC „Banca de Economii” SA, iar apoi contul respectiv a fost trecut prin transfer la BC „Moldinconbank” SA. La fel din cuvintele personalului pe persoana ***** nu a văzut-o și nu o cunoaște nimeni. Cunoaște că depozitul a fost alimentat de către Stînca Vladimir, și conform procedurii, contul poate fi alimentat de către orice persoană terță, deoarece aceasta nu creează un prejudiciu persoanei. Procura inițială din anul 2014, care a fost eliberată pe numele lui Stînca Vladimir ***** și corespundea cerințelor legale. Prin procură pot fi ridicați bani de orice persoana dacă acesta deține o procură în acest sens. Se optează ca în procura să fie clar stipulat asemenea prevederi de ridicarea mijloacelor bănești. Specifică că în procura inițială în anul 2014, era prevăzută că Stînca Vladimir ***** a fost împuternicit să gestioneze contul, fiind prevăzută ridicarea mijloacelor bănești precum și alimentarea contului. Confirmă că la momentul adresării lui Stînca Vladimir ***** , procura din anul 2014 era deja expirată și nu era valabilă, termenul expirării fiind anul 2016, decembrie sau ianuarie 2017. În cadrul audierii a fost prezentată procura în copie fila dosarului 18, 19, fiind confirmat că procura prezentată în luna mai era datată cu anul 2016, iar pe verso unde este autentificată de către notar era datată cu anul 2014. Totodată în cadrul audierii a fost prezentată fila dosarului 26 și anume procura din 06.06.2017 (semnată de ***** , și prezentată de Stînca Vladimir) pe care reprezentantul părții vătămate a recunoscut-o drept acea procură din 06.06.2017, care a fost prezentată de către Stînca Vladimir ***** pentru ridicarea mijloacelor bănești de pe contul lui *****. Susține că s-a interesat la Stînca Vladimir ***** din ce cauză nu a venit ***** pentru a ridica banii, numitul comunicându-i că ***** se simte rău și din acest motiv a adus procura, dar a confirmat că este în țară. Se intenționa să se ridice anume suma de 1 250 000 lei.

Confirmă că a trezit suspiciuni și faptul că doamna ***** nu a venit la bancă personal, dar a plecat la notar pentru a face procura, cu toate că notarul se află în apropierea băncii. Susține că Stîncă Vladimir ***** a fost la bancă de două ori și anume în luna mai și iunie 2017. Documental nu poate proba precum că Stîncă Vladimir ***** intenționa să ridice suma integrală de pe cont, a fost doar solicitarea de a ridica suma de pe cont și a prezentat procura. Nu cunoaște date despre locul aflării doamnei ***** , dar date referitor la domiciliu la bancă trebuie să fie. Susține că banii de pe cont pot fi ridicați în baza unui document in original (act, procură). La data de 06.06.2017, Stîncă Vladimir ***** a prezentat originalul procurii care este în dosar, dar la data de 10.05.2017, personal la el a ajuns doar copia de la contabilitate;

- *declarațiile reprezentantului părții vătămate BC „Moldinconbank” SA – ***** în ședința instanței de apel care a declarat* că inițial la Politie a făcut declarațiile colega acestuia, contabilă. Iar în ședința de judecată în instanța de fond ***** a oferit declarații, pe care le susține și în prezent. A indicat că banca nu a fost prejudiciată prin acțiunile inculpaților, deoarece a depistat acum chestii care i s-au părut suspecte. Domnului Stîncă trebuia să îi elibereze depozit în baza procurii. Dumnealui avea împuterniciri de a gestiona depozitul surorii deschis în filiala Băncii Mircea cel Bătrân. După ce procura a expirat, domnul Stîncă a venit să facă operațiuni cu depozitul pentru care i-a fost solicitat o altă procură. Dumnealui a prezentat o procură care-a stârnit suspiciuni. Era în formă de o copie a procurii vechi, era vizual identică cu cea veche cu dată nouă, dar girul din spate era cel vechi. Joi sau vineri, domnul Stîncă ne-a comunicat că sora se întoarce din Moscova în Chișinău cu avionul și el pleacă la notar să facă procura. Notarul se afla lângă bancă. Aceasta a fost cea mai mare chestie suspectă pentru că astfel dumnealui putea singură să se apropie la bancă să ridice banii. A început, așadar să analizeze procura mai detaliat și a expediat-o la departamentul „ Legalitate,” să se expună și ei și apoi s-a început procedura cu organele de drept la cererea înaintată de bancă. Nu cunoaște soluția sentinței care a fost pronunțată, dar după ce a dat primele declarații, după acesta au participat alți colegi de la Departamentul Legalitate. A mai specificat că Stîncă Vladimir a gestionat depozitul surorii până la faptă mai mult de 3 ani. Dumnealui putea depune, retrage banii, să îl alimenteze, să îl închidă și deschidă. După situația dată dumnealui nu mai gestionează contul. Procura întocmită în Federația Rusă nu i-a fost prezentată. Procura pretinsă falsă i-a fost prezentată în modul următor: fața din față era tipărită precum originalul iar partea din spate era o copie. Toate înscrisurile se păstrează și la momentul actual în Bancă.

A menționat că când a venit să ridice banii, Stîncă Vladimir a venit cu procura și solicitarea în formă verbală, a răspuns că urmează să analizeze procura, și a transmis-o la Departamentul Legalitate care împreună cu Departamentul Securitate

au scris demers la Politie. Pentru a ridica banii trebuie să fie și o cerere scrisă, dar nu a primit-o și nu își aduce aminte dacă exista în formă scrisă. Clientul Stîncă Vladimir a fost deservit de o fostă angajată, *****, care plecase în America mai apoi.

A susținut că nu este gata să răspundă la întrebare privind rulajul banilor de pe contul surorii lui Stîncă Vladimir, urmează să se documenteze. În cazul eliberării sumei de 1 milion 250 mii de lei, în baza unei procuri expirate sau false, deponentul putea să solicite de la Bancă să îi restituie banii. Ar fi o răspundere a sucursalei sau persoanei responsabile. Urma să fie prejudiciată banca și nu deponentul. Din spusele colegilor, depozitul dat a fost deschis inițial cu suma dată și nu a mai fost completat. Urmează să verifice, la moment la întrebarea dată nu poate răspunde, dacă au fost întreprinse careva acțiuni de către Stîncă Vladimir de la deschiderea contului și până la prezentarea procurii false. Va fi nevoie de o interpelare scrisă pentru a verifica acțiunile întreprinse de către Stîncă Vladimir anterior. A susținut că după ce a vizualizat conținutul filei dosarului nr. 47, poate menționa că textul de la fila 47 era identic cu cealaltă procură, era scris anul 2017 iar pe verso era Gir.

- *fiind audiat suplimentar reprezentantul părții vătămate BC „Moldinconbank” SA – ***** a declarat în instanța de apel că* i s-a părut suspectă pentru că Gir-ul este de la procura veche, i s-a părut suspect din motiv că aceste 2 procuri sunt identice la semnătură. Contul a fost deschis de la banca de Economii pe doamna ***** și în 2015 a fost preluat de către BC „Moldindconbank” SA, ulterior contul a fost suplinit cu mijloace bănești în baza procurii din anul 2014 de către Stîncă Vladimir. A afirmat că nu a văzut-o niciodată pe doamna ***** și nici nu a discutat cu dumneaei;

- *declarațiile martorului ******, care fiind audiat în ședința de judecată în instanța de fond, a confirmat că își exercită obligațiile de serviciu în calitate de notar public, iar pe inculpații Stîncă Vladimir ***** și Stîncă Irina ***** îi cunoaște în legătură cu exercitarea obligațiilor de serviciu și careva relații de ordin personal cu aceste persoane nu are. Confirmă că în luna ianuarie 2017, s-a prezentat la ea la birou notarial situat pe ***** din mun. Chișinău, Stîncă Vladimir ***** pentru a legaliza o xerocopie a procurii. Precizează că Stîncă Vladimir ***** s-a prezentat mai întâi la secretară unde a lăsat procura și buletinul dumnealui pentru a legaliza copia procurii. Apoi ea a legalizat acea copie a procurii. Procura era cu privire la administrarea contului bancar. Conform procedurii, cînd legalizează o copie a procurii, mai întîi de toate se verifică dacă procura prezentată este originală și dacă este întocmită conform legislației. Nu memorizează însă cine pe cine împuternicea, ea a verificat doar dacă pe procură este ștampila notarului, adică dacă este originală. Susține că înscrisurile de legalizare din data de 12.12.2016, a copiei procurii din 09.12.2016 le-a legalizat ea.

Mai susține că a văzut personal originalul procurii pe care la data de 09.12.2016 a legalizat copia. Procura însă din data de 15.01.2014 prezentată de către procuror în ședință nu a fost legalizată de ea și cum a confirmat a legalizat doar procura din data de 09.12.2016. La fel *martorul a confirmat și legalizarea procurii din 06.06.2017, care a fost prezentată în ședință de către procuror, invocând că astfel de procură a fost întocmită la biroul notarial unde activează, iar semnătura și ștampila la fel îi aparține. Susține că la întocmirea procurii s-a prezentat Stînca Vladimir *****, a prezentat actele la data de 06.06.2017, actele au fost lăsate la secretară, a lăsat și buletinul său și pașaportul lui ***** și a declarat că o să vină mai târziu cu ***** după care a venit peste puțin timp cu *****. Precizează că ***** a venit doar o dată. Ea n-o cunoaște personal pe ***** și atunci când s-a prezentat nu a memorizat-o. La moment nu o recunoaște exact, dar atunci când s-a prezentat era cu ochelari. Confirmă că doamna care s-a prezentat la ea în biroul notarial purta ochelari și s-a prezentat ca *****.* A citit procura și a întrebat doamna dacă este de acord cu conținutul procurii, primind un răspuns afirmativ, după ce a și semnat procura. Confirmă că în biroul notarial la acel moment se afla și inculpatul Stînca Vladimir *****. Pe Stînca Vladimir ***** nu l-a identificat deoarece nu prevede procedura. Pe doamna prezentă din sală o cunoaște deoarece anume ea a fost la ea să semneze procura. Confirmă că anume inculpata la de 06.06.2017, a semnat procura indicată, în alte circumstanțe persoana prezentă la ea nu a mai fost, alte relații sau întâlniri cu dumnezei nu a avut. Precizează că în momentul întocmirii actelor notariale, ea identifică persoana vizual, stabilesc identitatea ei din buletinul de identitate și prezența fizică a acestea. Când i-a fost prezentat pașaportul a văzut că în pașaport sunt prezente mențiunile cu privire la intrare ieșire din țară, a văzut că persoana deținătoare a pașaportului are viză în Rusia. Nu se uită de fiecare dată la această informație dar s-a uitat doar atunci deoarece, Stînca Vladimir ***** a declarat că doamna este plecată peste hotare;

- **declarațiile martorului *******, care fiind audiat în ședința instanței de fond a comunicat că, nu cunoaște pe nimeni din cei prezenți în sala de judecată. La prezentarea procurii din 15.01.2014 (f.d.47) martorul a confirmat că procura a fost eliberată de ea, conținutul căreia confirmă că ***** îl împuternicea pe Stînca Vladimir ***** la anumite acțiuni în interesele acesteia, aceasta fiind înregistrată sub numărul 244. Concomitent la prezentarea procurii de pe (f.d.19), martorul a indicat că procura dată nu este înregistrată de către ea, precizând că după formă se aseamănă cu cele eliberate de ea, dar confirmă că cea prezentată nu a fost eliberată de ea, deoarece în registrul ei sub numărul dat sunt înregistrate doar niște traduceri. Confirmă că la înregistrarea procurii, ***** a fost prezentă în biroul notarial, însă la moment nu memorizează cum aceasta arată. Infirmă faptul prelungirii unei asemenea procuri. La data de 09.12.2016, nu a eliberat nici procură și nici o copie a procurii;

- **declarațiile martorului *******, care fiind audiat în ședința instanței de fond a relatat că, între el și inculpații Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina ***** nu există relații ostile și doar se cunosc în virtutea exercitării obligațiilor de serviciu, în cadrul cărora a efectuat urmărirea penală de învinuire a acestora. Mai confirmă că în cadrul urmăririi penale a efectuat o percheziție la domiciliul inculpaților, unde nu a întâlnit persoana pe numele *****. Precizează că percheziția la domiciliul inculpaților a avut loc în anul 2017, data nu o poate preciza, însă după ce a fost pornită urmărirea penală pentru a identifica diferite acte. În cadrul efectuării percheziției, inculpata Stînca Irina și Stînca Vladimir doreau să-l convingă că ***** a venit pe teritoriul Republicii Moldova și a participat la autentificarea procurii pe care soții Stînca au a folosit-o și a prezentat-o la BC „Moldinonbank” SA. El le-a solicitat să-i prezinte un număr de contact, sau să facă legătură pe o rețea de socializare ca să o vadă fizic pe ***** și să se convingă că vorbește anume cu ea, și nu cu o altă persoană și să discute cu dumneaei, deoarece inculpații declarau că ***** a intrat pe teritoriul Republicii Moldova cu pașaport alb, dar verificând această informație, a constatat că așa persoana ca ***** din anul 2015 nu a intrat pe teritoriul Republicii Moldova și în consecință dacă ar fi intrat pe teritoriul țării, oricum ar fi fost identificată indiferent cu ce act ar fi intrat. Spre finele efectuării acțiunii de urmărire penală, inculpata Stînca Irina ***** i-a oferit telefonul ca să discute cu sora lui Stînca Vladimir prin aplicația „Viber”. Confirmă că a luat receptorul și nu a tras atenția la numărul de telefon și a discutat cu persoana, însă când a solicitat să pornească camera video pe „Viber”, ca să verifice și să se convingă cu cine anume discută, persoana aflată pe rețea a întrerupt convorbirea. Confirmă că după această discuție de nenumărate ori s-a solicitat careva date de contact pentru a contacta sora inculpatului, însă atât Stînca Irina, cât și Stînca Vladimir ***** au refuzat să ofere o astfel de informație. Inculpata a mai încercat să mai telefoneze pe numărul dat de telefon dar așa și nu a răspuns nimeni. Infirmă faptul că s-ar fi propus de către inculpați inițierea unei comisii rogatorii în Federația Rusă, dar acest fapt a fost propus de el însuși, însă inculpații i-au reproșat că este incompetent de a duce urmărirea penală și i-au înaintat mai multe recuzări. Confirmă că el personal a stabilit asemănări dintre inculpata Stînca Irina ***** și fotografia din pașaportul lui ***** în baza căruia a fost întocmită procura, motiv din care și a dispus efectuarea expertizei grafologice, concluziile căreia au confirmat că semnătura de pe procură a fost aplicată de către inculpata Stînca Irina ***** . Nu memorizează să fi fost înaintate careva cereri sau demersuri în cadrul urmăririi penale, însă confirmă adresarea multiplelor recuzări în adresa sa din partea lui Stînca Vladimir și Stînca Irina ***** . După finisarea urmăririi penale careva informații precum că sora inculpatului ***** este în viață sau nu, au fost recepționate și asemenea informație nu avea careva relevanță la caz, deoarece

organul de urmărire penală a documentat falsul în acte, comis de către Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina *****;

- **ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 08.06.2017**, prin care a fost ridicată procura nr.10509 din 08.06.2017, act care a fost utilizat în cadrul tentativei de sustragere a mijloacelor bănești în proporții deosebit de mari;

- **ordonanța și procesul-verbal de ridicare din 28.12.2017**, prin care de la notarul public ***** au fost ridicate copii din registrul notarului și procura nr.244 din 15.01.2014;

- **ordonanța și procesul-verbal de colectare a mostrelor de semnătură pentru cercetare comparativă din 26.06.2019**, prin care de la Întreprinderea de Stat „Cris Registru”, au fost ridicate mostre de semnătură pentru comparație a semnăturii de pe procura nr.10509 din 06.06.2017 care se pretinde de a fi aplicată de către *****;

- **raportul de expertiză nr.34/12/1-R-3476 din 28.06.2017**, prin care s-a stabilit că, în rubrica (semnătură), din procura nr.10509 din 06.06.2017, probabil nu aparține lui *****;

- **ordonanța și procesul-verbal de colectare a mostrelor de semnătură pentru cercetare comparativă din 19.09.2017**, prin care de la Stînca Irina ***** au fost ridicate mostre de semnătură pentru compararea semnăturii de pe procura nr.10509 din 06.06.2017, care se pretinde a fi aplicată de către inculpata Stînca Irina *****;

- **raportul de expertiză nr. 34/12/1-R-6193 din 23.11.2017**, prin care s-a stabilit că, în rubrica (semnătură), din procura nr. 10509 din 06.06.2017, aparține lui Stînca Irina *****;

- **informația de la poliția de frontieră din 01.08.2017**, prin care se confirmă că ***** a.n.03.06.*****, la data de 20.02.2015 prin punctul de trecere Aeroport Chișinău, a părăsit hotarele Republicii Moldova, iar alte date cu privire la intrare în țară în materiale lipsesc;

- **ordonanța din 07.07.2017, privind anexarea la cauza penală a probelor materiale și anume, a procurii nr. 10509 (în original) din 06.06.2017**, copiile autentificate a buletinului de identitate eliberat pe numele lui ***** , copia procurii autentificată nr. 244 din 15.01.2014, precum și copiile autentificate din registrul notarului din luna ianuarie 2014 pe 05 file și din luna decembrie 2016 pe 05 file.

19. În virtutea prevederilor art. 24 alin.(3) CPP al RM, care indică că „părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind învestite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor, Colegiul Penal a explicat părților posibilitatea de a prezenta probe”.

În acest context instanța de apel menționează că atât procurorul, cât și apărătorul inculpatului în ședința instanței de apel au solicitat cercetarea de probe suplimentare, și anume:

- *Procurorul a solicitat cercetarea următoarelor probe:*

- **Procesul-verbal de ridicare din registrul a mostrelor de semnături pentru comparație din 26.06.2017** prin care s-a ridicat de la Cris Registru str. Pușkin 42 mun. Chișinău acte cu monstre de scris na cet. ***** a.n. *****.

- **Demersul depus de Moldindconbank din data de 18.05.2017** prin care a informat că dna ***** deține depozit la filiala Micea cel Bătrîn a BC „Moldindconbank” SA migrat în anul 2015 de la BEM cu suma de 7000 lei care, pe parcurs a fost alimentat de dl. Stînca Vladimir în baza procurii autentificate la 15.01.2014 de notarul ***** și înregistrate sub nr. 244 cu valabilitate de pe un termen de 3 ani. La data de 10.05.2017 din motivul expirării termenului de valabilitate al procurii dl. Stînca Vladimir a prezentat copia legalizată notarial, a unei alte procuri din 09.12.2016, care este una suspicioasă. Deoarece pe pagina verso, de fapt este copia aceleiași procuri cu nr. 244 autentificată de notarul ***** la 15.01.2014, ceea ce nu coincide cu datele de pe prima pagină a procurii.

- **Copia procurii din 15 ianuarie 2014** (f.d. 19 vol. I);

- **Procura 244 din 15.01 2014** (f.d. 47 vol. I

- **Copia registrului de evidență a actelor notariale** (f.d. 48-51 vol. I);

- **Raportul de expertiză nr. 34/12/I-R-3476 din 28 iunie 2017** prin care s-a stabilit că inscripția manuscrisă și semnătura din numele ***** de la rubrica „Semnătură” din Procura cu nr. 10509 din 06.06.2017 au fost efectuate probabil nu de însăși cet. *****, modelele libere de scris și de semnături ale căreia au fost prezentate la expertiză, dar de altă persoană.(f.d. 74-76 vol. I);

- **Procesele-verbale de informare** despre finalizarea urmăririi penale și prezentarea materialelor (n f.d. 43-48 Vol II);

- **Revendicarea în privința lui Stînca Vladimir** (f.d. 116-117 vol. I);

- **Ordonanța din 28 martie 2013**, prin care s-a încetat urmărirea penală și a-l elibera de răspundere penală pe Stînca Valdimir, și a-l trage pe Stinca Vladimir la răspundere contravențională cu aplicare unei amenzi contravenționale în mărime de 150 u.c. (3000 lei)(f.d. 120 -121 vol. I);

- **Apărarea a solicitat cercetarea următoarelor probe:**

- **Copia procurii nr. 723/2018** din data de 31.05.2018;

- **Copia procurii nr. 2-896** din 04.08.2021;

- **Ordonanța procurorului** în Procuratura mun. Chișinău Pavel Roibu din 19.04.2019 privind clasarea procesului penal în cauza penală nr. 2019480055 pe motiv că nu există faptul infracțiunii;

Astfel, ținând cont de prevederile art. 27, art. 99 – art. 101 CPP al RM, cercetând sub toate aspectele probele administrate, verificându-le minuțios, prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor,

Colegiul Penal consideră că în cazul dat s-a constatat că fapta acestora nu întrunește elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 27, art. 190 alin. (5) CP, individualizată prin „tentativă de escrocherie, adică tentativa de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, săvârșită de două persoane, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari dacă, din cauze independente de voința făptuitorului, aceasta nu și-a produs efectul”.

20. Concluzia se justifică prin prisma următoarelor *considerente*:

Potrivit art. 384 alin. (1), (3) Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

În conformitate cu art. 325 alin. (1) Codul de procedură penală, *judicarea cauzei se efectuează în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.*

Conform conținutului art. 21 al Constituției Republicii Moldova, orice persoană acuzată de un delict este prezumată nevinovată până când vinovăția sa va fi dovedită în mod legal, în cursul unui proces judiciar public, în cadrul căruia i s-au asigurat toate garanțiile necesare apărării sale.

Potrivit art. 3 din Codul penal, (1) Nimeni nu poate fi declarat vinovat de săvârșirea unei infracțiuni nici supus unei pedepse penale, decât în baza unei hotărâri a instanței de judecată și în strictă conformitate cu legea penală. (2) Interpretarea extensivă defavorabilă și aplicarea prin analogie a legii penale sînt interzise.

Colegiul Penal, reiterează că conform art. 6 alin. (1) CP al RM al RM, „persoana este supusă răspunderii penale și pedepsei penale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție”.

Conform art. 24 alin.(2) și (4) din Codul de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii. Părțile participante la judecarea cauzei au drepturi egale, fiind investite de legea procesuală penală cu posibilități egale pentru susținerea pozițiilor lor. Instanța de judecată pune la baza sentinței numai acele probe la cercetarea cărora părțile au avut acces în egală măsură.

În conformitate cu art. 26 alin.(2) și (3) din Codul de procedură penală, judecătorul judecă materialele și cauzele penale conform legii și propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă. Judecătorul nu trebuie să fie predispus să accepte concluziile date de organul de urmărire penală în defavoarea inculpatului sau să înceapă o judecată de la ideea preconceptută că acesta a comis o infracțiune ce constituie obiectul învinuirii. Sarcina prezentării probelor învinuirii îi revine procurorului.

Potrivit art. 27 din Codul de procedură penală, (1) Judecătorul și persoana care efectuează urmărirea penală apreciază probele în conformitate cu propria lor convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. (2) Nici o probă nu are putere probantă dinainte stabilită.

Același principiu este consfințit și în art. 8 alin. (1) din Codul de procedură penală, din care reiese, că persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu-i va fi dovedită, în modul prevăzut de prezentul cod, într-un proces judiciar public, în cadrul căruia îi vor fi asigurate toate garanțiile necesare apărării sale, și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare definitivă.

Alin. (2) al art. 8 Codul de procedură penală, stipulează, că nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa.

Conform art. 50 Cod penal, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Art. 51 Cod penal statuează că, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componenta infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art.52 Cod penal, se consideră componentă de infracțiune totalitatea semnelor obiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Astfel, în temeiul art. 14 alin. (1) CP al RM, „infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală”.

De asemenea, potrivit reglementărilor stabilirea vinovăției unei persoane în comiterea unei fapte infracționale are loc în baza unor probe care urmează a fi colectate, administrate și cercetate de organele competente.

Conform art. 101 alin. (1), și alin. (2) CPP al RM, „fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege”.

Norma art. 100 alin. (4) CPP al RM, indică că, „toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet și obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe și verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective”.

În corespundere cu art. 93 alin. (1) CPP al RM, „probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei”.

Potrivit prevederilor art.113 Cod penal, calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători, iar noțiunea de calificare a infracțiunii cuprinde determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii, prevăzute de norma penală.

În virtutea dispoziției legale indicate la art. 384 alin. (1) CPP al RM, „instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal”.

În conformitate cu art. 8 alin. (3) în coroborare cu art. 389 din Codul de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe exacte, cercetate de instanța de judecată, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele au fost lichidate și apreciate corespunzător. Cele nominalizate sunt reflectate și în pct.6 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 5 din 19 iunie 2006 „Privind sentința judecătorească”, din care rezultă că „Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în urma unei proceduri legale, a dat răspuns la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală”.

La adoptarea sentinței, potrivit prevederilor art. 385 alin. (1) CPP, „instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: pct. 1) dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul; pct. 2) dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat; pct. 3) dacă fapta întrunește elementele infracțiunii și de care anume lege penală este prevăzută ea; pct. 4) dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea acestei infracțiuni; pct. 5) dacă inculpatul trebuie să fie pedepsit pentru infracțiunea săvârșită; pct. 6) dacă există circumstanțe care atenuază sau agravează răspunderea inculpatului și care anume; pct. 7) ce măsură de pedeapsă urmează să fie stabilită inculpatului, luând în considerare și recomandările serviciului de resocializare, dacă o asemenea anchetă a fost efectuată; pct. 8) dacă măsura de pedeapsă stabilită inculpatului trebuie să fie executată de inculpat sau nu; pct. 9) tipul penitenciarului în care urmează să execute pedeapsa închisorii; pct. 10) dacă trebuie admisă acțiunea civilă, în folosul

cui și în ce sumă; pct. 11) dacă trebuie reparată paguba materială atunci când nu a fost intentată acțiunea civilă; pct. 12) dacă urmează să fie ridicat sechestrul asupra bunurilor; pct. 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive; pct. 14) cine și în ce proporție trebuie obligat să plătească cheltuielile judiciare; pct. 15) dacă urmează să fie revocată, înlocuită sau aplicată o măsură preventivă în privința inculpatului; pct. 16) dacă în privința inculpatului recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii urmează să fie aplicat tratament medical forțat de alcoolism sau narcomanie”.

Reieșind din raționamentele practicii judiciare legate de calificarea infracțiunilor, instanța de apel constată că pentru a putea dispune reîncadrarea acțiunilor inculpaților, este necesară întrunirea cumulativă a trei condiții: 1) învinuirea pentru acestea nu se deosebește în mare măsură după circumstanțele reale ale cauzei de învinuirea înaintată definitiv; 2) nu se agravează situația inculpatului; 3) nu se lezează dreptul lui la apărare.

Aceleași criterii sunt reținute și de instanța europeană cu valoare de principiu în multiple cauze, precum: *Pélissier și Sassi contra Franței* [§51-54], *Seliverstov contra Rusiei* [§16-17], *Block contra Ungariei* [§20-21], *Adrian Constantin contra României* [§18-19] în cazul reîncadrării juridice a faptei imputate inculpatului.

În aserțiunea descrisă, instanța de apel notează că în conformitate cu prevederile art. 281 alin. (2) CPP, „ordonanța de punere sub învinuire trebuie să cuprindă: data și locul întocmirii; de către cine a fost întocmită; numele, prenumele, ziua, luna, anul și locul nașterii persoanei puse sub învinuire, precum și alte date despre persoană care au importanță juridică în cauză; formularea învinuirii cu indicarea datei, locului, mijloacelor și modului de săvârșire a infracțiunii și consecințele ei, caracterului vinei, motivelor și semnelor calificative pentru încadrarea juridică a faptei, circumstanțelor în virtutea cărora infracțiunea nu a fost consumată în cazul pregătirii sau tentativei de infracțiune, mențiunea despre punerea persoanei respective sub învinuire în calitate de învinuit în această cauză conform articolului, alineatului și literei articolului din Codul penal care prevăd răspunderea pentru infracțiunea comisă”.

Prin urmare, procurorul, nu și-a motivat hotărârea asupra tuturor circumstanțelor de fapt și de drept, or, neexpunerea asupra unei cerințe, se egalează cu faptul că nu au fost auzite părțile. Conform practicii CEDO, în cauza *Fomin c. Moldovei*, Cererea nr. 36755/06, Curtea a statuat că: «rolul unei Decizii motivate este să demonstreze părților că ele au fost auzite. Mai mult, o Decizie motivată oferă părților posibilitatea de a o contesta precum și posibilitatea ca Decizia să fie revizuită de către o Instanță de Recurs». Doar prin adoptarea unei decizii motivate, poate avea loc un control public al administrației Justiției (c.f. *Hirvisaari v. Finland*, nr. 49684/99, parag. 30, 27 septembrie 2001).

Sub acest aspect, Colegiul Penal notează că lui Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina ***** i s-a incriminat comiterea faptei de tentativă de escrocherie, însă

în cazul dat, acuzatorul de stat nu a specificat cu claritate modalitatea în care se pretind a fi comise fapte infracționale incriminate.

*Astfel, analizând în ansamblu totalitatea de probe administrate, nu pot fi considerate faptele incriminate lui Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina ***** a fi infracțiune de tentativă de escrocherie, or temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Rezultă că temeiul juridic al răspunderii penale este componența de infracțiune, și anume: obiectul, latura obiectivă, subiectul și latura subiectivă.*

21. În continuare, de referință la componența de infracțiune prevăzută de art. 190 CP urmează a fi relatat că aceasta presupune existența următoarelor elemente constitutive:

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 190 CP, are un caracter complex: obiectul juridic principal îl formează relațiile sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile; obiectul juridic secundar îl constituie relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimul necesar de încredere. În ipoteza infracțiunii examinate, nu se întrevede un alt procedeu de evitare a comportării necorecte, decât atenția și prudența persoanelor care trebuie să se bizuie pe acel minim de încredere acordat altuia, dar și să respecte libertatea manifestării de voință din partea altuia. Obiectul material al infracțiunii specificate la art. 190 CP, îl reprezintă bunurile care au o existență materială, sunt create prin munca omului, dispun de valoare materială și cost determinat, fiind bunuri mobile și străine pentru făptuitor.

În ipoteza obiectului judiciar al infracțiunii de escrocherie, instanța de apel notează că de fapt procurorul eronat a constatat și atribuit calitatea de parte vătămată BC „Moldindconbank” SA, concluzie bazată exclusiv pe aprecierea vădit pripită a circumstanțelor de fapt și de drept.

Astfel, conform materialelor cauzei, și nemijlocit conform învinuirii inculpaților Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina ***** acestora li se incriminează tentativa de însușire a sumei de 1 250 000 lei, sumă plasată în contul bancar al ***** la BC „Moldindconbank” SA, prin prezentarea procurii nr. 10509, din 06.06.2017.

În sensul dat, instanța de apel reiterează o discordanță între acțiunea de recunoaștere în calitate de parte vătămată a BC „Moldindconbank” SA, și persoana reală căreia prin acțiunile incriminate inculpaților i s-ar fi cauzat careva prejudiciu, or, sub acest aspect, precedând consecutivitatea învinuirii, calitatea reală de parte vătămată, urma să i se atribuie persoanei căreia putea să i se cauzeze un careva prejudiciu, în acest caz ***** , și nicidecum nu BC „Moldindconbank” SA, ultima având rolul de dirijare și verificare a corectitudinii actelor prezentate de către

persoană în vederea ridicării banilor de la contul bancar al Lidiei Stînca, care de fapt și de drept era gestionat de către inculpatul Stînca Vladimir *****.

Așa dar, instanța de apel va nota că, organul de urmărire penală absolut eronat a atribuit calitatea de parte vătămată BC „Moldindconbank” SA, în condițiile în care conform învinuirii pentru fals în acte publice, și tentativă de escrocherie, acesteia nu i s-a cauzat și nu i se putea cauza nici-un prejudiciu material, de vreme ce banii aflați la contul bancar care se pretinde că se dorea să fie ridicați de către inculpatul Stînca Vladimir ***** nu aparțin nemijlocit BC „Moldindconbank” SA, dar anume lui ***** , BC „Moldindconbank” SA gestionând și verificând corectitudinea și respectarea drepturilor și garanțiilor beneficiarului contului bancar.

În continuarea celor expuse, instanța de apel remarcă că, de fapt la caz organul de urmărire penală urma să atribuie calitatea de parte vătămată nemijlocit proprietarului banilor din contul bancar, în acest caz lui ***** , fapt nerealizat, și cu atât mai mult neîntemeiat fiind recunoscută BC „Moldindconbank” SA în calitate de parte vătămată, deși acest drept nu îi aparține sub nici-o formă.

Mai mult ca atât, important este și faptul că, de drept, organul de urmărire penală, prin prisma rigorilor art. 59 CPP, urma să atribuie calitatea de parte vătămată *****urmărire depunerii unei plângeri din partea acesteia, iar în cazul de față, după constatarea tentativei de escrocherie, în mod obligatoriu, procurorul urma să citeze persoana dată, sau un reprezentant al acesteia, în vederea expunerii circumstanțelor de referință la ridicarea banilor din contul bancar a lui *****.

Așa dar, se impune de accentuat că, organul de urmărire penală absolut eronat a atribuit calitatea de parte vătămată BC „Moldindconbank” SA, de vreme ce ultima nu este proprietar al banilor aflați în contul bancar, proprietar fiind de drept ***** , care la rândul său, anterior, în baza procurii nr.244 din 15.01.2014, și nr. 723, din 31.05.2018, a încredințat gestionarea contului bancar anume lui Stînca Vladimir ***** , iar în contextul dat Colegiul Penal constată dubii suficiente la capitolul învinuirii, deoarece de fapt și de drept, inculpatul Stînca Vladimir ***** a avut dreptul de gestionare a contului bancar a lui ***** o perioadă îndelungată de timp, fapt confirmat de altfel și de către reprezentantul părții vătămate BC „Moldindconbank” SA, Grigore Fuior.

Sub acest aspect, instanța de apel notează caracterul vădit nejustificat al acțiunilor/inacțiunilor organului de urmărire penală, acestea fiind manifestate prin începerea și desfășurarea procesului penal, în lipsa părții vătămate reale, or, chiar și din probele administrate la caz, nu poate fi constatat cu exactitate existența a careva prejudicii cauzate BC „Moldindconbank” SA, chiar dacă ar fi avut loc retragerea sumei de 1 250 000 lei, or, banii din contul bancar aparțin lui ***** , care nu a înaintat la caz absolut nici-o plângere, și cu atât mai mult organul de urmărire penală nici nu a audiat-o.

La capitolul dat, instanța de apel va aprecia critic declarațiile martorului *****, în primul rând prin prisma rigorilor art. 90 alin. (3), pct. 4) CPP, or, acesta a participat în cadrul reținerii, și percheziției inculpaților, și cu atât mai mult în calitate de ofițer de urmărire penală a efectuat mai multe acțiuni procesuale la caz, iar în al doilea rând declarațiile acestuia sînt contradictorii la capitolul încercărilor de a lua legătura cu *****, în situația în care la materialele cauzei lipsesc careva date probante în acest sens.

Mai mult ca atât, organul de urmărire penală a avut posibilitatea reală și nestingherită de a dispune efectuarea unei comisii rogatorii la caz, pentru audierea lui *****, care din relatările inculpaților, cât și din informația de la poliția de frontieră din 01.08.2017, din data de 20.05.2015, se află pe teritoriul Federației Ruse.

Tot aici, instanța de apel pune la dubii învinuirea înaintată inculpaților și din considerentul că, deși organul de urmărire penală a incriminat tentativa de escrocherie, ca fiind comisă la data de 07.07.2017, faptul dat vine în contradicție totală cu procura nr. 723, din 31.05.2018, autenticată la Ambasada Republica Moldova în Federația Rusă, procură semnată de către *****, precum și declarația acesteia că anume Stînca Vladimir ***** este persoana care a fost și este împuternicită să gestioneze contul ei bancar deținut la BC „Moldindconbank” SA, or, discordanța și neclaritatea dată nu a fost înlăturată prin audierea nemijlocită a lui *****, procedând la metodele legale de audiere.

Așadar, Colegiul Penal constată cu vehemență omisiunea total nejustificată, or, organul de urmărire penală constatând tentativa de însușire a banilor lui ***** aflate la contul bancare în BC „Moldindconbank” SA, în mod nestingherit trebuia să audieze proprietarul acestui cont bancar, și să stabilească cu exactitate dacă Stînca Vladimir ***** a avut împuterniciri reale de a dirija operațiuni bancare la contul bancar al Lidiei Stînca.

În sensul dat instanța de apel va aprecia critic declarațiile reprezentantului părții vătămate BC „Moldindconbank” SA, Grigore Fuior, precum că la data de 05.06.2017 sau 06.06.2017, de către Stînca Vladimir ***** a fost adusă o altă procură care iarăși i-a trezit suspiciuni, deoarece în luna mai 2017, când a venit pentru retragerea banilor din depozit a prezentat pașaportul rusesc al doamnei ***** în original fapt care la fel i-a trezit suspiciuni, și un alt moment straniu era și faptul că niciun angajat din filiala pe care o gestionează nu a văzut-o pe doamna *****, deoarece depozitul a fost strămutat, or, în primul rând martorul vizat a menționat că dânsul nu a văzut personal pe Stînca Vladimir *****, dar acesta ar fi fost văzut de către un alt angajat al băncii.

O altă circumstanță care pune la dubii declarațiile reprezentantului părții vătămate BC „Moldindconbank” SA, Grigore Fuior, prezintă și omisiunea organului de urmărire penală de a audia nemijlocit persoana, colaboratorul băncii

față de care Stînca Vladimir ***** s-ar fi adresat cu cerința de ridicare a sumei de 1 250 000 lei, și nemijlocit să ridice înregistrări audio-video, din interiorul instituției bancare, dar a purces la audierea unei alte persoane, care a redat circumstanțele doar din cele spuse de către alte persoane.

În așa fel, instanța de apel rezumă clar, și fără careva dubii că, la caz nu a fost identificată persoana căreia prin tentativă i s-ar fi cauzat un careva prejudiciu, or, atribuirea acestei calități la caz BC „Moldindconbank” SA, este total eronată, atât timp cât aceasta din urmă este doar instituție de supraveghere/păstrare a banilor în contul bancar al persoanei, și nicidecum nu proprietar al acestor bani, or, conform materialelor cauzei, proprietarul mijloacelor bănești din contul bancar este anume ***** , care nici măcar nu a fost audiată pe marginea acestei cauze penale, nu a depus nici-o plângere, și cu atât mai mult procurorul nici nu a optat măcar pentru audierea acesteia în calitate de martor, intervenind cu procedee de audiere speciale prevăzute de norma procesual penală, în cazul aflării *****peste hotarele RM.

Escrocheria, este o infracțiune materială, ce se consumă din momentul trecerii ilegale a bunurilor proprietarului, posesorului la cel vinovat, care obține posibilitatea reală de a se folosi de bunurile dobândite.

Subsidiar se va reține că, *latura subiectivă* a infracțiunii prevăzute la art. 190 CP se caracterizează, în primul rând, prin vinovăție sub formă de intenție directă. De asemenea, la calificarea faptei este obligatorie stabilirea scopului special - a scopului de cupiditate.

În cazul infracțiunii specificate la art. 190 CP, prezența scopului de sustragere o demonstrează următoarele circumstanțe: 1) situația financiară extrem de neprielnică a persoanei care-și asumă angajamentul la momentul încheierii tranzacției; 2) lipsa de fundamentare economică și caracterul irealizabil al angajamentului asumat; 3) lipsa unei activități aducătoare de beneficii, îndreptate spre încasarea mijloacelor bănești necesare onorării angajamentului; 4) achitarea veniturilor către primii deponenți din contul banilor depuși de deponenții ulteriori; 5) prezentarea, la încheierea tranzacției, din numele unei persoane juridice inexistente sau înregistrate pe numele unei persoane, de care se folosește o altă persoană pentru a-și atinge interesele etc.

Contrar premiselor și condițiilor vizate, se atestă însuși contrariul, atât timp cât conform procurilor anexate la dosarul penal, se atestă că inculpatul Stînca Vladimir ***** a gestionat contul bancar al *****o perioadă de peste 10 ani, timp în care acesta a efectuat atât operațiuni de introducere în cont, cât și extragere din cont a mijloacelor financiare, fără careva dubii, impedimente, și cu atât mai mult încălcări la acest capitol.

Or, în acest sens, prin răspunsul băncii din data de 20.09.2022, pe marginea întrebărilor formulate în încheierea Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 20.09.2022, recepționată de BC „Moldindconbank” S.A. la data de 10.10.2022, a

comunicat că contul bancar (de depozit) nr.*****, al cărui titular este dna *****, IDNP *****, a fost deschis la Banca de Economii a Moldovei la data de 15.05.2013, în baza cererii din 15.05.2013 în legătură cu intentarea procedurii de insolvabilitate a BEM, în temeiul hotărârii Băncii Naționale a Moldovei, conturile bancare menționate (cu soldul), de rând cu un șir de alte conturi bancare deschise persoanelor fizice și juridice, au migrat (a fost transferat) de la BEM la Bancă. După migrarea la 12.10.2015 a contului de depozit, la 07.12.2016 BC „Moldindconbank” S.A a deschis contul nr.***** pentru transferul dobânzii calculate la suma depozitului. Operațiunile bancare efectuate prin conturile bancare menționate supra (de depozit și pentru dobândă) erau: alimentarea contului și retragere de mijloace din depozit și dobândă. Mai mult în perioada 12.10.2015 (data migrării conturilor bancare descrise, de la BEM la BC „Moldindconbank” S.A) – 06.06.2017 (data interpelată de instanță), mijloacele bănești din conturi au fost gestionate (prin depuneri și debitări de cont) de către dl Vladimir Stînca, IDNP *****. Domnul Vladimir Stînca gestiona mijloacele din conturi în baza procurii nr.244 din 15.01.2014.

Nu mai puțin important este însuși faptul că, pentru a constata dacă există sau nu latura subiectivă a infracțiunii urmează a fi audiată inclusiv și partea vătămată, adică proprietarul nemijlocit al mijloacelor financiare din contul bancar în cadrul BC „Moldindconbank” SA – în acest caz *****, și nicidecum nu depozitarul contului bancar - BC „Moldindconbank” SA, astfel că audierea reprezentantului BC „Moldindconbank” SA, nu reflectă nicidecum intenția de însușire a banilor, faptul dat urmând a fi reflectat într-o formă sau alta prin audierea Lidiei Stînca, acțiune lipsă la caz.

Mai mult ca atât, instanța de apel relevă inadmisibilitatea învinuirii sub aspectul laturii subiective, din simplul considerent că, organul de urmărire penală nu a explicat prin administrarea de probe care ar fi fost intenția inculpaților prin acțiunile incriminate, atât timp cât anterior, inculpatul Stînca Vladimir ***** a și fost persoana care a gestionat contul bancar a lui *****, și cu toate că s-a incriminat comiterea faptei la data de 07.07.2017, nu poate fi explicat modul în care ulterior, la data de 31.05.2018, ***** a semnat o altă procură prin care îl împuternicește pe Stînca Vladimir ***** în continuare să gestioneze contul său bancar, faptul dat constituind o neclaritate totală, și cu atât mai mult un dubiu imposibil de înlăturat la momentul actual, care de altfel urmează a fi interpretat în favoarea inculpaților.

Un punct important este că trebuie de luat în considerare că temeiul aplicării răspunderii potrivit art. 190 CP apare în cazul imposibilității apărării drepturilor subiective prin mijloacele justiției civile. Atunci când este vorba de două subiecte ale unui raport juridic, trebuie verificată înainte de toate ipoteza egalității lor în

drepturi. Și numai dacă există indici care exced limitele încălcării normelor dreptului civil, atunci se justifică intervenția legii penale.

În aserțiunea dată, instanța de apel ține să remarce că până la momentul actual, nu au fost prezentate instanței careva date, acte confirmative faptului că pătimitul BC „Moldindconbank” SA, s-ar fi adresat în instanța de judecată în ordinea prevăzută de art.166 – art.167 Cod de procedură civilă, cu o acțiune civilă, privind încasarea de careva sume, în condițiile în care părții vătămate recunoscute la caz eronat de către organul de urmărire penală nu i s-a cauzat absolut nici-un prejudiciu, or, calitatea de parte vătămată o are persoana care a avut de suferit urmare a careva fapte infracționale, însă conform învinuirii, procurorul a specificat că inculpații ar fi avut scopul însușirii banilor lui *****, care nu a fost audiată în cadrul urmăririi penale.

Conform pct. 2) al Hotărârii explicative ale Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 23 din 28.06.2004 cu privire la practica judiciară în procesele penale despre sustragerea bunurilor, se consideră sustragere luarea ilegală și gratuită a bunurilor din posesia altuia, care a cauzat un prejudiciu patrimonial afectiv acestuia, săvârșită în scop acaparator.

Adițional, se cuvine a se lua în calcul că potrivit principiilor de drept procesual penal, nimeni nu este obligat să-și dovedească nevinovăția, sarcina probațiunii revenind acuzării, iar situația de dubiu este interpretată în favoarea celui acuzat (*in dubio pro reo*). Regula *in dubio pro reo* constituie un complement al prezumției nevinovăției, un principiu instituțional, reflectând modul în care principiul aflării adevărului, consacrat în dreptul procesual penal, se regăsește în materia probațiunii.

Vinovăția persoanei în săvârșirea faptei se consideră dovedită numai în cazul când instanța de judecată, călăuzindu-se de principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit toate probele prezentate, iar îndoielile, care nu pot fi înlăturate, fiind interpretate în favoarea inculpatului și în limita unei proceduri legale, a dat răspunsuri la toate chestiunile prevăzute în art. 385 Cod de procedură penală.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din Convenția Europeană și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1(a se vedea, *mutatis mutandis*, *Saunders v. Marea Britanie* din 17 decembrie 1996, § 68).

Mai mult, Colegiul Penal atestă că în baza principiului contradictorialității în procesul penal, principiu unanim recunoscut și susținut de jurisprudența CtEDO sarcina probațiunii în ședințele de judecată în prima instanță și în instanța de apel îi revine acuzatorului de stat, fiindcă funcția acuzării este pusă pe seama procurorului. CEDO, în hotărârea *Cașean vs. Belgia* a constatat că, în domeniul

penal, problema administrării probelor trebuie să fie abordată din punctul de vedere al articolului 6 §2 și e obligatoriu, inter alia, ca sarcina de a prezenta probe să-i revină acuzării.

Față de cele ce preced, Colegiul Penal reiterează că pe parcursul examinării prezentei cauze penale, partea acuzării nu a prezentat probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția inculpaților, în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 190 alin.(5) din Codul Penal.

Relevând circumstanțele evidențiate supra, Colegiul Penal va reține drept declarative circumstanțele expuse în învinuirea înaintată inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina, în contextul în care circumstanțele descrise supra arată clar și fără dubii lipsa în acțiunile acestora a elementelor constitutive ale infracțiunii de tentativă de escrocherie, or în urma aprecierii probelor descrise conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele și în mod obiectiv, Colegiul Penal conchide că este necesar și oportun doar achitarea cet. Stînca Vladimir și Stînca Irina, deoarece dovezi concludente în aceea că aceștia ar fi săvârșit tentativa de escrocherie, instanței de apel nu i s-au prezentat, ca prin urmare, nu se poate deduce o altă concluzie decât oportunitatea achitării lor de sub învinuirea adusă. Probele prezentate de către procuror în susținerea învinuirii aduse inculpaților, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind verificate sub aspectul pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, nu confirmă vinovăția acestora în comiterea infracțiunii incriminate.

Pe această linie de concluzie, instanța de apel consideră că în cazul de față, urmează a se da o nouă apreciere juridică a acțiunilor inculpaților, Stînca Vladimir și Stînca Irina, sub aspectul admiterii de către instanța de fond a unei erori de drept, pronunțând actul judecătoresc de condamnare, care însă nu este motivat și vine în contradicție însuși cu aceste probe, or, analiza acestora denotă o altă concluzie decât cea abordată de către instanța de fond.

Considerentele expuse supra, denotă clar că, vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii de tentativa de escrocherie imputate, nu sînt dovedite în cadrul procesului penal, astfel că la caz s-a constatat că fapta inculpaților nu întrunește elementele infracțiunii incriminate.

Sub aspectul exigențelor vizate, Colegiul Penal determină că în acest caz actul judecătoresc contestat la caz, și rejudecat la moment de către instanța de apel, este unul contradictoriu, deoarece nu a fost dovedită existența elementelor constitutive ale infracțiunii de escrocherie, urmînd a se emite un act judecătoresc de achitare, așa cum dictează norma art. 390 alin. (1), pct. 3) CPP, care indică că „sentința de achitare se adoptă dacă, fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”.

22. Referitor la învinuirea adusă inculpaților Stîncă Vladimir și Stîncă Irina în baza art. 361 alin. (2) lit. b) CP, raportate la materialele cauzei penale, instanța de apel va nota următoarele:

Inculpații Vladimir Stîncă și Stîncă Irina acționând de comun acord, acționând intenționat, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestora, având scopul confecționării, deținerii și folosirii unui document oficial fals, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, cunoscând cu certitudine că sora sa Lidia Stîncă nu se află în Republica Moldova și profitând de faptul asemănării fizice a soției sale cu aceasta, la 06.06.2017 s-a prezentat la biroul notarului *****, amplasat pe ***** din mun. Chișinău, unde, invocând date false precum că soția sa este cet. *****, prezentând în acest sens pașaportul acesteia, a obținut perfectarea procurii nr.10509, potrivit căreia el, Vladimir Stîncă, a fost împuternicit să efectueze orice tranzacții bancare ce vizează conturile bancare deschise pe numele surorii sale *****.

Concluzionând asupra vinovăției inculpaților în săvârșirea faptei constatate, prin determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală specială, fapta reținută în sarcina inculpaților se califică în baza articolului 361 alin. (2) lit. b) din Codul Penal, individualizate prin „*confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false*, adică confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două persoane, reieșind din următoarele considerente.

Așa fiind, în cele ce succed, instanța de apel va desfășura constatarea efectuată supra.

Dispoziția art. 361 Cod penal, incriminează confecționarea, deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, confecționarea sau vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la art. 361 CP al RM, îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația legală a documentelor oficiale, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, precum și a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, apărute împotriva confecționării, deținerii, vânzării sau folosirii unor asemenea entități. Obiectul material sau imaterial al infracțiunii analizate îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații (în ipoteza presupunând deținerea, vânzarea sau folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori

vânzarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare). Produsul infracțiunii specificate la art. 361 CP al RM (în ipoteza presupunând confecționarea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori confecționarea imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții sau organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare) îl reprezintă documentele oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori imprimatele, ștampilele sau sigiliile false aparținând unor întreprinderi, instituții sau organizații, în această situație, obiectul material sau imaterial al infracțiunii îl constituie materia primă, materialele sau alte entități preexistente din care se confecționează respectivele falsuri.

Prin acțiunile sale intenționate, Stînca Vladimir și Stînca Irina a atentat la relațiile sociale ce țin de activitatea normală a organelor de stat cu privire la asigurarea ordinii stabilite de operare cu documentele oficiale, care constituie *obiectul juridic special* al infracțiunii prevăzute la art.361 Cod penal.

Obiectul material al infracțiunii prevăzute la art.361 Cod penal este entitatea materială a documentelor, imprimatelor, ștampilelor sau sigiliilor, în speță constituind – procura nr. nr.10509 din 06.06.2017”.

Latura obiectivă a infracțiunii în cauză constă în fapta prejudiciabilă care se concretizează în acțiunea de confecționare, deținere, vânzare sau folosire a documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, ori de confecționare sau vânzare a imprimatelor, ștampilelor sau a sigiliilor false ale unor întreprinderi, instituții, organizații, indiferent de tipul de proprietate și forma juridică de organizare.

Pentru calificarea corectă, necesită de a fi dezvăluite unele noțiuni în sensul art.361 Cod penal, și anume:

Confecționarea documentelor oficiale false presupune crearea sau denaturarea conținutului documentului oficial care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Prin deținere în senul art.361 Cod penal se înțelege intrarea în posesie a documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

Folosirea presupune prezentarea sau aplicarea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații.

*La caz instanța atestă existența acestui criteriu calificativ, prin care Irina și Vladimir Stînca au dus în eroare notarul public, inculpata Irina Stînca prezentându-se drept persoana pe numele *****, și folosindu-se de asemănarea fizică exterioară, au întocmit procura falsă cu dreptul de a dispune asupra mijloacelor bănești depozitate la instituția financiară cu scopul de ai sustrage, fapt*

însă nerealizat din motive care nu au depins de voința inculpaților Irina și Vladimir Stîncă.

Latura obiectivă a infracțiunii incriminate s-a realizat (art.361 alin.(2) lit.b) din Codul penal prin acțiunile inculpaților Vladimir Stîncă și Irina Stîncă de confecționare, adică folosind situația de asemănare fizică, au prezentat pașaportul lui ***** notarului pentru a obține perfectarea procurii nr.10509, potrivit căreia, Vladimir Stîncă, a fost împuternicit să efectueze orice tranzacții bancare ce vizează conturile bancare deschise pe numele surorii sale *****. Astfel, obținând actul fals (prin ***deținerea fizică a documentului oficial fals***) Vladimir Stîncă și Irina Stîncă, au prezentat procura nr.10509 din 06.06.2017 în Instituția financiar bancară filiala BC ” Moldindconbank”.

Circumstanțele indicate sunt dovedite atât prin declarațiile consecutive ale notarului ***** , cât și prin declarațiile reprezentantului Băncii Comerciale „Moldindconbank” Grigore Fuior, care cu lux de amănunte au confirmat circumstanțele confecționării, deținerii și prezentării actului fals pentru obținerea mijloacelor bănești.

La fel, este cert și obiectiv probat prin concluziile ***raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6193 din 23.11.2017***, că semnătura efectuată în rubrica „semnătură” din procura nr.10509 din 06.06.2017, aparține anume inculpatei Irina Stîncă și nu lui ***** (Vol I f.d.91-94), așa cum se susține de către inculpați. Prin urmare, acest fapt confirmă cu certitudine asupra confecționării, deținerii și prezentării anume a documentului oficial fals, procura nr.10509 din 06.06.2017, obiect material al infracțiunii.

Analizând conținutul raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-3476 din 28.06.2017, s-a constata cu certitudine că, din analiza rezultatelor examenului comparativ, sunt suficienți indici pentru a formula o concluzie probabilă că inscripția manuscrisă și semnătura din numele ***** de la rubrica „semnătură” din procura nr. 10509 din 06.06.2017 a fost efectuată probabil nu de însăși cet. ***** , modele libere de scris și semnături ale căreia au fost prezentate la expertiză, dar de altă persoană.

Totodată, potrivit conținutului raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6193 din 23.11.2017, s-a constatat faptul că, evaluând rezultatele examenului comparativ, coincidențele enumerate în raportul de expertiză sunt constante, esențiale și formează un complex de identificator individual de indici, suficienți pentru formularea concluziei, că semnătura din numele cet. ***** a.n. ***** , la rubrica „semnătură” din procura nr. 10509 din 06.06.2017 a fost executată de către cet. Stîncă Irina ***** a.n. ***** ale cărei mostre pentru comparație au fost prezentate.

Prin urmare din conținutul concluziilor ***raporturilor de expertiză nr.34/12/1-R-3476 din 28.06.2017, nr.34/12/1-R-6193 din 23.11.2017***, este cert și obiectiv probat că semnătura efectuată în rubrica „semnătură” din procura nr.10509 din

06.06.2017, nu-i aparține lui ***** așa cum se afirmă de către inculpați, dar cert aparține anume inculpatei cet. Stînca Irina ***** (Vol I f.d.74-76, 91-94).

Latura subiectivă a infracțiunii prevăzute la art. 361 CP al RM, se caracterizează prin intenție directă. Motivele acestei infracțiuni se exprimă în: interesul material; năzuința de a obține unele avantaje nepatrimoniale.

Vinovăția acestora în cadrul comiterii infracțiunii imputate, se manifestă prin intenție directă a lui Vladimir și Irina Stînca. Această concluzie este probată atât prin declarațiile afirmative ale lui Grigore Fuior, *****, concluziile **raportului de expertiză nr. 34/12/1-R-6193 din 23.11.2017**, (Vol. I, f.d.91-94) cât și prin acțiunile activ-volitivе îndreptate spre *confeccionarea, deținerea și folosirea procurii nr.10509 din 06.06.2017, săvârșite de două persoane*, precum și alt material probatoriu administrat în cadrul legal al procesului penal și anexat la materialele cauzei penale, cercetat în cadrul examinării ședinței de judecată.

Instanța de apel constată, că în rezultatul acțiunilor inculpaților Vladimir Stînca și Irina Stînca au fost grav afectate relațiile sociale cu privire la activitatea normală a organelor de stat și asigurarea ordinii stabilite de operare cu documentele oficiale.

Subiectul infracțiunii specificate la art.361 alin.(2) Cod penal este persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii a atins vârsta de 16 ani. Inculpații Vladimir Stînca și Irina Stînca la momentul consumării faptei prejudiciabile și anume 06.06.2017 avea vârsta de 67 ani și respectiv 62 ani din care considerente ultimii întrunesc condițiile prevăzute la articolele 21 alin. (1) și 22 CP RM.

Colegiul Penal consideră obiectiv probată și agravanta prevăzută de alin.(2) art.361 lit.b) Cod penal privind săvârșirea acțiunilor săvârșite de două persoane, care acționau cu un scop unic și de comun acord astfel, este cert stabilit, că soții Vladimir și Irina Stînca au a comis infracțiunea imputată în coautorat.

În astfel de circumstanțe, instanța reține, că în acțiunile inculpaților Vladimir Stînca și Irina Stînca sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii incriminate și există probatoriu suficient în vederea recunoașterii vinovăției de comiterea infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit.b) din Codul penal.

Astfel, Colegiul penal constată cu certitudine că în speță, a fost demonstrată folosirea documentului oficial fals conform învinuirii înaintate prin rechizitoriu, or potrivit declarațiilor martorului ***** care a declarat *„își exercită obligațiile de serviciu în calitate de notar public, iar pe inculpații Vladimir Stînca și Irina Stînca îi cunoaște în legătură cu exercitarea obligațiilor de serviciu*. Mai mult ca atât, martorul ***** a confirmat și legalizarea procurii din 06.06.2017, care a fost prezentată în ședința instanței de fond de către procuror, invocând că astfel de procură a fost întocmită la biroul notarial unde activează, iar semnătura și ștampila la fel îi aparține, totodată dânsa a susținut că la întocmirea procurii s-a prezentat Stînca Vladimir *****, care a prezentat actele la data de 06.06.2017,

*actele au fost lăsate la secretară, la fel a fost lăsat și buletinul său și pașaportul lui ***** și a declarat că va veni mai târziu cu ***** după care a venit peste puțin timp cu *****. Precizează că ***** a venit doar o dată. Confirmă că doamna care s-a prezentat la ea în biroul notarial purta ochelari și s-a prezentat ca *****.* Ca de altfel, notarul a verificat identitatea lui ***** la perfectarea actelor.

A confirmat în ședința de judecată că, pe doamna Stîncă Irina o cunoaște deoarece anume aceasta a fost la ea să semneze procura. Totodată aceasta a confirmat că anume inculpata la de 06.06.2017, a semnat procura indicată”.

Mai mult, din cumulul de probe cercetate în instanță de apel este cert stabilit că persoana cu numele ***** , din anul 2015 nu a intrat pe teritoriul Republicii Moldova, fapt confirmat prin informația scrisă parvenită de la poliția de frontieră, fapt care confirmă indubitabil lipsa acesteia la întocmirea procurii cu nr.10509 Volumul I (f.d.60-61).

Astfel, prin informația parvenită de la poliția de frontieră din 01.08.2017 este cert probat că la 20.02.2015 ***** a părăsit hotarele Republicii Moldova prin punctul de trecere Aeroport Chișinău, iar ulterior în perioada 2015-01.08.2017, și anume la data de 06.06.2017, în biroul notarial al notarului public ***** , au fost prezenți doar inculpații Vladimir și Irina Stîncă, care prin ducerea în eroare, Irina Stîncă prezentându-se drept ***** , au solicitat perfectarea procurii frauduloase, pe care ulterior au prezentat-o instituției bancare.

Prin urmare, analizând informația prezentată de către Poliția de Frontieră din 01.08.2017 se confirmă că ***** nu s-a aflat în perioada perfectării procurii nr. 10509 din 06.06-2017 pe teritoriul Republicii Moldova, ceea ce vine să confirme această modalitate de realizare a componentei de infracțiune prevăzute de art. 361 CP.

Mai mult, instanța reflectă că apărarea a afirmat că depozițiile martorului ***** nu corespunde realității, deoarece sora inculpatului ***** a fost prezentă la întocmirea procurii, i-a încredințat și anterior gestionarea mijloacelor depuse pe contul bancar. Acest fapt însă se combate prin vehemență de declarațiile notarului public, ***** care a recunoscut-o pe inculpata Irina Stîncă ca drept persoană care la data de 06.06.2017 a semnat procura nr.10509 dându-se drept ***** . La fel, infirmă martorul T.Chigaian existența unor relații de ostilitate între ea și inculpații Vladimir și Irina Stîncă.

În concluzii, apreciind declarațiile reprezentantului părții vătămate Grigore Fuior, martorilor T.Chigaian, ***** și ***** audiați în cadrul ședințelor judecătorești, Colegiul atestă, că afirmațiile acestora în coroborare cu celelalte probe și anume rezultatele concluziilor de expertiză precum și alte probe relatate, sunt credibile și utile deoarece contrapunerea lor cu celelalte probe examinate în cadrul cercetării judecătorești indică la faptul, că acuzațiile aduse în ședință nu contravin împrejurărilor stabilite în cadrul judecării cauzei, dar reciproc și obiectiv

completează circumstanțele stabilite la caz și confirmă în totalitate învinuirile aduse de către partea acuzării, probele fiind apreciate ca administrate în cadrul unei proceduri legale de urmărire penală și examinării judecătorești.

La caz, Colegiul Penal constată cu certitudine faptul că a avut loc fapta infracțională incriminată inculpaților Stînca Vladimir și Stînca Irina, aceasta a fost săvârșită de către inculpați, întrunește semnele infracțiunii prevăzute de art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, iar în ședința de instanței de apel s-a demonstrat cu certitudine vinovăția acestora, în săvârșirea infracțiunii de *confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false, adică confeccionarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșită de două persoane.*

Relevând circumstanțele evidențiate supra, Colegiul Penal va reține drept declarative afirmațiile expuse în cererile de apel declarate de apărători în numele inculpaților Stînca Vladimir ***** și Stînca Irina *****, în contextul în care circumstanțele descrise supra arată clar și fără dubii că în acțiunile acestora sunt prezente elementele constitutive ale infracțiunii de confeccionare, deținere și confeccionare a documentului oficial fals.

Cu referire la motivele invocate de partea apărării precum că, Vladimir Stînca și Irina Stînca urmau a fi achitați pentru învinuirea adusă în baza art. 361 alin.(2) lit.b) Cod Penal, Colegiul Penal consideră că, aceste afirmații ale avocatului reprezintă opinia subiectivă a părții apărării, or, vinovăția inculpaților în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit.b) Cod Penal, a fost demonstrată pe deplin, luând în considerație probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată și verificate în cadrul ședinței instanței de apel la prezenta cauză penală, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, și ajungând la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatei în comiterea faptelor și prezența în acțiunile inculpaților a elementelor infracțiunii incriminate.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză, relevate și analizate în cuprinsul prezentei decizii, verificate în apel.

Referitor la probele prezentate de apărarea și solicitarea acestuia de a fi cercetate suplimentar de instanța de apel și anume a procurii din 31.05.2018 și 04.08.2021 precum și a ordonanței de clasare din 19.04.2019, Colegiul conchide că acestea nu au relevanța asupra cauzei penale respective, or obiectul cauzei dedus judecății fiind învinuirea inculpaților Stînca Irina și Stînca Vladimir privind confeccionare, deținere și confeccionare a documentului oficial fals și anume a

procurorii nr. 10509 din 06.06-2017, or procurile nr. 723/2018 din 31.05.2018 și nr. 2-896 din 04.08.2021 prezentate de apărătorul Guțu Teodor fac obiectul unei alte perioade de timp în care a fost împuternicit Stîncă Vladimir să gestioneze conturile cet. *****, prin urmare Colegiul cercetând suplimentar probele prezentate de apărare, coroborându-le cu alte probe cercetate suplimentar, conchide asupra irelevanței acestora în speță, or aceste din urma nu fac obiectul confecționării, deținerii și confecționării a documentului oficial fals și anume a procurorii nr. 10509 din 06.06-2017.

Deci, reieșind din cumulul de probe cercetate în cadrul ședinței instanței de apel, Colegiul accentuează că vinovăția inculpaților Stîncă Vladimir și Stîncă Irina în baza art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal a fost demonstrată pe deplin, iar solicitarea apărării, privind achitarea acestora din motivul lipsei în acțiunile inculpaților a elementelor componente infracționale, este nejustificată, aceasta fiind combătută de probele cercetate în cadrul instanței de fond și verificate în instanța de apel.

Considerentele expuse supra, în viziunea instanței de apel sînt motivate și argumentate din punct de vedere al temeiniciei și legalității, sub aspectul, că vinovăția inculpaților de comiterea infracțiunii de confecționare, deținere și confecționare a documentului oficial fals, imputate, sînt dovedite în cadrul procesului penal, astfel că la caz s-a constatat că fapta inculpaților întrunește elementele infracțiunilor incriminate.

23. Cu referire la stabilirea pedepsei penale, Colegiul penal reține că sancțiunea normei incriminate art.361 alin.(2) lit. b) Cod penal, se pedepsește cu amendă în mărime de la 550 la 950 unități convenționale unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 180 la 240 de ore, sau cu închisoare de până la 5 ani.

În acest context, notăm că, potrivit art.332 alin.(1) CPP, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5)-9), 285 alin.(1) pct.1), 2), 4), 5), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul Penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Potrivit art.8 Cod penal, caracterul infracțional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Conform art. 16 alin. (3) Cod penal, „Infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de până la 5 ani inclusiv”.

Prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) Cod penal stipulează că, „persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave”.

Alin.(2) aceeași norme indică că „prescripția curge din ziua săvârșirii infracțiunii și până la data rămânerii definitive a hotărârii instanței de judecată”.

Totodată, potrivit art. 389 alin. (4), pct. 3) Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă, *fără stabilirea pedepsei, cu liberarea de răspundere penală* în cazurile prevăzute în art.57 și 58 din Codul penal, cu liberarea de pedeapsă în cazul prevăzut în art. 93 Cod penal *sau al expirării termenului de prescripție*.

Din interpretarea sistemică a prevederilor art.361 alin.(2) lit.b) și art.16 alin.(3) Cod Penal al RM, rezultă că, inculpații, Stîncă Vladimir și Stîncă Irina au comis o infracțiune atribuită la categoria celor puțin grave.

Raportând normele de drept la circumstanțele de fapt a cauzei, Colegiul Penal consideră necesar ca Stîncă Vladimir și Stîncă Irina să fie liberați de răspundere penală în baza art. 361 alin. (2) lit. b) Cod penal în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală or, infracțiunea comisă de inculpați, face parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave, iar din momentul comiterii faptei – 06.06.2017, până la adoptarea prezentei decizii 08.06.2023, a expirat mai mult de 5 ani, prin urmare, în privința inculpaților Stîncă Vladimir și Stîncă Irina, sunt aplicabile prevederile art.60 alin.(1), lit. b) CP.

În această ordine de idei, în virtutea celor expuse supra, Colegiul penal constată necesitatea liberării de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală prevăzut de art. 60 Cod penal.

Prescripția tragerii la răspundere penală reprezintă un tip de liberare de răspundere penală pentru o infracțiune datorită trecerii, în anumite condiții, a unui anumit interval de timp de la data săvârșirii ei. Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale, iar după trecerea unui timp îndelungat de la săvârșirea infracțiunii, aplicarea devine inefficientă în raport cu scopul pedepsei penale. Prevenția generală nu se mai realizează fiindcă rezonanța socială a faptei scade considerabil, iar infractorul, asupra căruia planează tot timpul amenințarea pedepsei, se poate îndrepta. Concomitent cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală se stinge și dreptul statului de a stabili răspunderea penală și de a aplica pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea comisă, stingându-se totodată și obligația infractorului de a mai suporta consecințele săvârșirii infracțiunii (răspunderea penală).

Constatând intervenirea prescripției, organul de drept va dispune neînceperea urmăririi penale, încetarea urmăririi penale sau încetarea procesului penal. Verificarea împlinirii termenului de prescripție este anterioară oricărui examen al fondului, dar prescripția poate fi invocată în tot cursul procesului penal, instanța fiind datoare să o constate din oficiu.

În acest sens, la pct.54 din Hotărârea Curții Constituționale, nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității Art.II a Legii nr.56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul Penal al Republicii Moldova (prescripția tragerii la răspundere penală) (Sesizarea nr.27a/2014), se statuează că: „(...) necesitatea reglementării prescripției tragerii la răspundere penală reiese din chintesenta acestei instituții, or răspunderea penală, ca mijloc de realizare a ordinii de drept prin constrângere, trebuie să intervină cât mai curând după săvârșirea infracțiunii. Justificarea prescripției este strâns legată de rațiunea represiunii penale, care, după trecerea unui interval îndelungat de timp de la săvârșirea infracțiunii, devine inefficientă în raport cu scopul pedepsei penale”.

Iar, la pct.55 din Hotărârea Curții Constituționale nr.14 din 27.05.2014 pentru controlul constituționalității Art.II a Legii nr.56 din 4 aprilie 2014 pentru completarea articolului 60 din Codul Penal al Republicii Moldova (prescripția tragerii la răspundere penală), (Sesizarea nr.27a/2014), se arată că: „(...) rațiunea reglementării prescripției răspunderii penale o constituie garantarea securității juridice prin fixarea unor termene pentru intentarea acțiunilor penale și prevenirea unor atingeri dreptului la apărare”.

Având în vedere aceste alegații, instanța de apel relevă că, din punctul de vedere al rolului și efectelor pe care prescripția le are în câmpul dreptului penal, ea constituie o situație de fapt producătoare de consecințe juridice referitoare la raportul juridic de drept penal, pe de o parte, sub aspectul activ al acestuia, adică al dreptului de a aplica pedeapsa și de a impune executarea acesteia, iar, pe de altă parte, sub aspectul pasiv al acestui raport, adică al obligației de a suporta și executa pedeapsa aplicată.

De asemenea, Colegiul Penal remarcă că în speță nu sunt prezente careva temeiuri de întrerupere sau suspendare a termenului de prescripție.

Subsidiar, urmează a fi indicat că, natura juridică a prescripției răspunderii este aceea cauză a stingerii răspunderii penale și deci, a acțiunii de tragerea la răspundere penală justificată de inutilitatea recurgerii la constrângerea juridică penală după trecerea unei anumite perioade de timp de la data săvârșirii faptei prevăzute de legea penală. Pe de altă parte este de necontestat că această cauză de înlăturare a răspunderii penale operează „*ope legis*” de plin drept.

Astfel, fapta prevăzută de art. 361 alin. (2), lit. b) Cod penal a fost comisă la 06.06.2017, prin urmare, din ziua săvârșirii infracțiunii, au expirat mai mult de 5 ani, temei care atrage necesitatea de a înceta procesul penal intentat în baza acestui articol în privința inculpaților Stîncă Vladimir și Stîncă Irina cu liberarea de pedeapsa penală pe motivul expirării termenului tragerii la răspundere penală.

24. Conform art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, (1) la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează următoarele chestiuni în următoarea consecutivitate: 13) ce trebuie să se facă cu corpurile delictive.

Conform prevederilor art.397 pct.3) CPP, instanța de judecată la emiterea sentinței urmează să soluționeze și să dispună inclusiv și cu privire la hotărârea corpurilor delictive.

În acord cu prevederile art. 162 alin. (1), pct. 5) din Codul de procedură penală, se prevede că, documentele care constituie corpuri delictive rămân în dosar pe tot termenul de păstrare a lui sau, la solicitare, se remit persoanelor interesate.

Astfel, Colegiul Penal precizează că, în temeiul art. 162 Cod de procedură penală că, corpurile delictive și anume procura nr.10509 (în original) din 06.06.2017, copiile autentificate a buletinului de identitate eliberat pe numele cet. *****, copia procurii autentificată nr.244 din 15.01.2014, precum și copiile autentificate din registrul notarului din luna ianuarie 2014 pe 05 file și din luna decembrie 2016 pe 05 file, *se vor păstra la materialele cauzei penale.*

Referitor la măsura preventivă aplicată prin sentința Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 29.11.2019, stabilită inculpaților Stîncă Irina și Stîncă Vladimir, și anume, obligarea de nepărsire a țării, aceasta a expirat de drept, or potrivit prevederilor art. 178 alin. (3) CPP, durata măsurii preventive de obligarea de nepărsire a țării nu poate depăși 60 de zile, după caz poate fi prelungită motivat.

În acest sens Colegiul conchide că măsura preventivă aplicată prin sentință inculpaților, obligarea de nepărsire a țării nu a fost prelungită, ceea ce atestă că aceasta a expirat de drept, drept urmare instanța de apel nici nu se expune asupra acestei chestiuni.

Față de cele ce preced, Colegiul Penal constată motivarea expusă supra amplă și temeinică cu privire la procesul de evaluare și apreciere a probelor prezentate de părți în raport cu faptele reținute în sarcina inculpaților este în corespundere cu exigențele articolului 6 din Convenția pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale.

Reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul Penal în conformitate cu 415 alin. (1), pct.2) CPP al RM, consideră necesar de a respinge ca depus peste termen apelul suplimentar al avocatului Victor Bantîș în interesele inculpaților Stîncă Vladimir și Stîncă Irina și a admite apelurile înaintate de către avocatul Guțu Teodor în interesele inculpaților Stîncă Vladimir și Stîncă Irina, avocatul Gafton Mihail în interesele inculpatei Stîncă Irina și avocatul Gafton Mihai în interesele inculpatului Stîncă Vladimir, declarate împotriva sentinței Judecătorei Chișinău sediul Ciocana din 29.11.2019, sentință ce urmează a fi casată integral, cu pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit ordinii prevăzute pentru prima instanță.

25. În conformitate cu art.415, alin.(1), pct.1, lit.c), pct.2; 417-419 Cod procedură penală, Colegiul penal al Curții de Apel Chișinău,-

D E C I D E:

Respinge ca depus peste termen apelul suplimentar al avocatului Victor Bantîş în interesele inculpaţilor Stînca Vladimir şi Stînca Irina.

Admite din alte motive apelurile avocatului Guţu Teodor în interesele inculpaţilor Stînca Vladimir şi Stînca Irina, apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatei Stînca Irina şi apelul avocatului Gafton Mihail în interesele inculpatului Stînca Vladimir, casează total sentinţa Judecătorei Chişinău sediul Ciocana din 29.11.2019, privindu-i pe Stînca Vladimir şi Stînca Irina şi pronunţă în acest sens o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanţă.

Pe Stînca Vladimir şi Stînca Irina învinuiţi în comiterea infracţiunii prevăzute de art.27, 190 alin.(5) Cod penal, a-i achita în baza art.390 alin.(1), pct.3 Cod procedură penală, deoarece fapta inculpaţilor nu întruneşte elementele infracţiunii.

Pe Stînca Vladimir ***** a-l recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 361 alin.(2) lit. b) Cod Penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul intervenirii prescripţiei de tragere la răspundere penală.

Pe Stînca Irina ***** a o recunoaşte vinovată de comiterea infracţiunii prevăzute de art.361 alin.(2), lit.b) Cod penal, cu liberarea de pedeapsă penală în temeiul intervenirii prescripţiei de tragere la răspundere penală.

Corpurile delictive şi anume procura nr.10509 (în original) din 06.06.2017, copiile autentificate a buletinului de identitate eliberat pe numele cet. ***** , copia procurii autentificată nr.244 din 15.01.2014, precum şi copiile autentificate din registrul notarului din luna ianuarie 2014 pe 05 file şi din luna decembrie 2016 pe 05 file, în baza art.162 alin.(1) pct.5 Cod procedură penală se vor păstra la materialele cauzei penale.

Decizia este executorie de la adoptare, dar cu drept de recurs la Curtea Supremă de Justiţie a Republicii Moldova, în termen de 30 de zile, din momentul pronunţării deciziei integrale.

Decizia motivată va fi pronunţată în şedinţă publică la 19 iulie 2023, ora 14.00.

Preşedintele şedinţei, judecătorul

Igor Mânăscurtă

Judecătorii:

Oxana Robu

Boris Talpă